ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΗΛΕΚΤΡΑ.

Euripidis Ele

CTRA, VALDE QVIDEM hactenus ab eruditis desiderata tragœdia, ac nuper demùm in lucem edita.

ADIECTA EST EADEM *Latinè ad uerbum reddita, ut conferri à Græcæ linguæ studiosis poßit.*

Cum priuilegio, ad quinquennium.

M. D. XLVI.

PETRVS VICTORIVS NICOLAO ARDINGHELlo Cardinali, S.

IGET adhuc in me Ardinghelle amplißime studiũ illud, quo superioribus annis ualde flagraui, bonos autores adiuuandi: nec cesso, quum per occupationes licet, aliquid operæ, diligentiæq; huic etiam parti literarum dicare. qui mei labores aliquando foras prodibunt, & aliquid utilitatis, ut spero, studiosis bonarum artium adportabunt. Nunc quum in manus meas uenerit Euripidis Electra, quæ adhuc in tenebris latuit, ac situ penè, carieq; confecta erat, uisum mihi est illam ad te mittere: quem, quamuis multis, magnisq; negotijs distentum esse sciam, tamen toto animo literarum studia & ingenuas artes amare cognoui. Arbitror enim hoc munusculũ tibi, & ob poëmatis excellentiam, & ob autoris nobilitatem nõ parum gratum fore. Tu uero quũ ipse diligenter legeris, si tibi uidebitur, alijs etiam legendam, ac formis quoque excudendam dabis. Quod, quia te cunctis in rebus publicorum cõmodorum studiosum cognoui, omnino puto esse facturum. È tenebris autem illam primum eruerunt ingeniosi, eruditiq; adolescentes, ciues nostri, Bartholomæus Barbadorus, ac Hieronymus meus,

quum uetera huius poëtæ exemplaria,ut iam editas Tragœdias multis mendis scatentes, cum illis conferrent undiq; cōquirerent,ac sedulò illa pertractarent: statimq; ad me attulerunt, quo duce illi in studijs literarum usi sunt. Ipse postea accuratè lectam,& non paucis locis purgatam(præcipuè autē personæ perturbatæ erant) quæ à te quoque legeretur,dignam esse existimaui. Quin autē illa Euripidis sit,dubitari nō posse arbitror. Præterquam enim quod inter medias eius poëtæ fabulas in uetustißimo codice interiecta est,testimonio antiquorum scriptorū id liquidò confirmatur,qui inde exempla sæpè sumunt. Stilus quoq; id, & elegantia sermonis manifestò declarant. Vnde autem hoc boni,quicquid est, manauerit, significare etiā tibi,alijsq; non inutile existimaui,ne & illis sui laboris merces eriperetur,& ut quotidie magis magisq; ad laudem,ea degustata,excitarentur. Nam quòd tibi eam mittendam statui, non dici potest quantopere illi gauisi sint: sunt enim mirū in modum amplitudinis, dignitatisq; tuæ amatores, & incredibiles animi tui dotes (ut debent) admirantur. Quod quum sua sponte faciant (cui enim cognita non est eruditio,probitas,humanitas,admirabilis quædam naturæ tuæ comitas, qua omnium animos,eorū etiam qui te semel uiderunt,tibi conciliasti?) faciunt etiam hortatu meo,ac crebra tuarum illarum præclarißimarum uirtutum prædicatione. Ipse sanè quum semper te dilexerim,nūc uero tan-

ro tantis honorum gradibus meritò auctũ, colam, ac nõnulla, quæ non omnino uacua consilio mihi fuisse uidentur, aliquando fecerim: nihil unquam mihi sapientius fecisse uideor, & in quo mih. magis placeam, quàm quòd maturè ingenij tui diuinitatem perspexi, & exorientes laudes tuas quantũ potui, celebraui, demumq; te mihi unum præcipuè semper obseruãdum esse duxi. Sed nimis prouectus sum, quum tamen paruam partem tuarũ uirtutum attigerim. Amor autem idem ille, & ingens admiratio tui, me ultra quàm nũc oportebat abripuit, atq; asportauit. Vale, & me ama.

Florentiæ, Pr.K.Mart.D. M. XLV.

ARGVMENTVM.

CAEso per dolum Agamemnone, regnoq; Argiuorũ occupato, Aegisthus, filios quoque ipsius interimere uoluit. Orestes infans è media cæde à sorore Electra ereptus, seruo in aliam terram asportandus traditur. fœminis uitam socia facinoris Clytemnestra ab adultero impetrauit. quarum alteram ferociorem quũ iam nubilem Aegisthus uideret, periculum sibi inde creari existimans, nobili alicui dare nuptum recusauit: nec domi grandem iam tenere, metuens furtiuas nuptias, tutum esse credens, colono cuidam cõciliauit: qui se indignum eo matrimonio intelligens, integram eam seruauit. Orestes adultus, & patris ulciscẽdi,

& regni recuperandi cupidus, clàm in agrum Argiuum se contulit, sororemq́; , quam extra urbem uiuere audierat, inuenit. à qua quid fieri oporteret admonitus, usuś; opera ueteris sui conseruatoris, manuq́; fidelis amici comitisq́; Pyladis: Aegisthũ primùm in agro imolantem necauit, deinde Clytemnestram tractam in insidias ab Electra, interfecit. Quo parricidio perpetrato, statim ipsos uehementer pœnituit, quod toto pectore expetiuerant, fecisse. Confectos filios ægritudine, ac se sceleris damnantes, affines ipsis sanguine Castor ac Pollux aduentu suo consolantur, & quid è re nata facere illos opus sit, docent: cunctaq́; plena maximarum perturbationum componunt.

Exitus igitur fabulæ ἀπὸ μηχανῆς, *ac similis admodum dissolutioni Orestis. quod enim hic faciunt Dioscuri, illic Apollo præstitit. Vtriusq; autem finis, quum minime tristis sit (non male enim actum est cum superstitibus, ac uoti penè compotes omnes facti sunt) magis proprius esse comœdiæ, quàm tragœdiæ uidetur. Nam quod in argumento hic fingit poëta, colonum illum ab uirgine, quam domi diu habuerit, se abstinuisse, non uerisimile est: quod tamen uitium ipse purgare summo studio conatur, quum eum, quamuis pauperem hominem, nobili stirpe natũ dicit, ut generositas animi iniquitate fortunæ extingui non potuerit. præterea quum reformidasse eum Orestem narrat, si*

quando

quando reuertisset, ne pœnas illi daret uiolatæ sororis: sed etiā secum quoq; illum cogitasse demonstrat, non habuisse ius in alienā filiam Aegisthum, ut ratæ nuptiæ illæ ullo pacto esse potuerint. Si quid aliud huiuscemodi est in coagmentatione rerum, quod ratione careat, nec satis belle cohæreat, id eruditi & ingeniosi uiri uidebunt: neq; enim nunc nobis propositum est, id accurate ostendere. Vtinam, ut hæc fabula partes quasdam habet elegantissimas, summoq; artificio confectas, nec non optimarū uerissimarumq; sententiarum tota plena est: ita reprehensione hac, culpaq; uacaret, ac rectam οἰκονομίαν haberet.

Η μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος, ὑπόκειται ἐν ὁρίοις τῆς ἀργείας γῆς. ὁ δὲ χορός, συνέστηκεν ἐξ ἐπιχωρίων γυναικῶν.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ πρόσωπα.

Αὐτουργὸς μυκηναῖος · Ἠλέκτρα
Ὀρέστης Πυλάδης
Κωφὸν πρόσωπον Χορός
Πρέσβυς Ἄγγελος
Διόσκουροι.

Προλογίζει δὲ ὁ Αὐτουργός.

Ω Γῆς παλαιὸν ἄργος, ἰνάχου ῥοαί,
ὅθεν ποτ' ἄρας ναυσὶ χιλίαις ἄρη,
εἰς γῆν ἔπλευσε τρῳάδ' ἀγαμέμνων ἄναξ.
κτείνας δὲ τὸν κρατοῦντ' ἐν ἰλιάδι χθονὶ
πρίαμον, ἑλών τε δαρδάνου κλεινὴν πόλιν,
ἀφίκετ' εἰς τόδ' ἄργος. ὑψηλῶν δ' ἐπὶ
ναῶν τέθεικε σκῦλα πλεῖστα βαρβάρων.
κἀκεῖ μὲν, εὐτύχησεν. ἐν δὲ δώμασι,
θνήσκει γυναικὸς πρὸς κλυταιμνήστρας δόλῳ,
καὶ τοῦ θυέστου παιδὸς αἰγίσθου χερί.
χ' ὡ μὲν παλαιὰ σκῆπτρα ταντάλου λιπὼν,
ὄλωλεν· αἴγισθος δὲ βασιλεύει χθονὸς,
ἄλοχον ἐκείνου τυνδαρίδα κόρην ἔχων.
οὓς δ' ἐν δόμοις ἔλιπεν, ὅτ' εἰς τροίαν ἔπλει,
ἄρσενά τ' ὀρέστην, θῆλύ τ' ἠλέκτρας θάλος,
τὸν μὲν πατρὸς γεραιὸς ἐκκλέπτει τροφεὺς,
μέλλοντ' ὀρέστην χερὸς ὑπ' αἰγίσθου θανεῖν,
στροφίῳ τ' ἔδωκε φωκέων εἰς γῆν τρέφειν.
ἡ δ' ἐν δόμοις ἔμεινεν ἠλέκτρα πατρός.
ταύτην ἐπειδὴ θαλερὸς εἶχ' ἥβης χρόνος,
μνηστῆρες ᾔτουν ἑλλάδος πρῶτοι χθονός.

δείσας δὲ μή τῳ παῖδας ἀργείων τέκοι,
ἀγαμέμνονος ποινάτορας, εἶχεν ἐν δόμοις
αἴγισθος, οὐδ᾽ ἥρμοζε νυμφίῳ τινί.
ἐπεὶ δὲ καὶ τοῦτ᾽ ἦν φόβου πολλοῦ πλέων,
μή τῳ λαθραίως τέκνα γενναίῳ τέκοι,
κτανεῖν σφ᾽ ἐβουλεύσατ᾽ ὠμόφρων. ἡ δ᾽ ὅμως
μήτηρ νιν ἐξέσωσεν αἰγίσθου χερός.
εἰς μὲν γὰρ ἄνδρα σκῆψιν εἶχ᾽ ὀλωλότα,
παίδων δ᾽ ἔδεισε μὴ φθονηθείη φόνῳ.
ἐκ τῶνδε δὴ τοιόνδ᾽ ἐμηχανήσατο
αἴγισθος. ὃς μὲν γῆς ἀπηλλάχθη φυγὰς
ἀγαμέμνονος παῖς, χρυσὸν εἶπεν ὃς ἂν κτάνῃ.
ἡμῖν δὲ δὴ δίδωσιν ἠλέκτραν ἔχειν
δάμαρτα, πατέρων μὲν μυκηναίων ἄπο
γεγῶσιν, οὐ δὴ τοῦτό γ᾽ ἐξελέγχομαι,
λαμπροὶ γὰρ εἰς γένος γε. χρημάτων δὲ δὴ
πένητες, ἔνθεν ἡ ὑγένει᾽ ἀπόλλυται.
ὡς ἀσθενεῖ δοὺς, ἀσθενῆ λάβοι φόβον.
εἰ γάρ νιν ἔσχεν ἀξίωμ᾽ ἔχων ἀνὴρ,
εὕδοντ᾽ ἂν ἐξήγειρε τὸν ἀγαμέμνονος
φόνον· δίκη τ᾽ ἂν ἦλθεν αἰγίσθῳ τότε.
ἣν οὔποτ᾽ ἀνὴρ ὅδε (σύνοιδέ μοι κύπρις)
ᾔσχυνεν εὐνῇ· παρθένος δ᾽ ἔτ᾽ ἐστὶ δή.
αἰσχύνομαι γὰρ ὀλβίων ἀνδρῶν τέκνα
λαβὼν, ὑβρίζειν, οὐ κατάξιος γεγώς.
στένω δὲ τὸν λόγοισι κηδεύοντ᾽ ἐμοὶ

ἄθλιον

ἄθλιον ὀρέστην, εἴ ποτ' εἰς ἄργος μολὼν,
γάμους ἀδελφῆς δυστυχεῖς ἐσόψεται.
ὅστις δέ μ' εἶναί φησι μῶρον, εἰ λαβὼν
νέαν εἰς οἴκους παρθένον, μὴ θιγγάνω,
γνώμης πονηροῖς κανόσιν ἀναμετρούμενος
τὸ σῶφρον ἴστω, καὐτὸς αὖ τοιοῦτος ὤν.
ἠλέ. Ὦ νὺξ μέλαινα, χρυσέων ἄστρων τροφὲ,
ἐν ᾗ τόδ' ἄγγος, τῷδ' ἐφεδρεῦον κάρα
φέρουσα, πηγὰς ποταμίας μετέρχομαι.
οὐ δή τι χρείας εἰς τοσόνδ' ἀφιγμένη,
ἀλλ' ὡς ὕβριν δείξωμεν αἰγίσθου θεοῖς,
γόους τ' ἀφίημ' αἰθέρ' εἰς μέγαν πατρί.
ἡ γὰρ πανώλης τυνδαρὶς, μήτηρ ἐμὴ,
ἐξέβαλέ μ' οἴκων, χάριτα τιθεμένη πόσει.
τεκοῦσα δ' ἄλλους παῖδας αἰγίσθῳ πάρα,
πάρεργ' ὀρέστην κἀμὲ ποιεῖται δόμων.
αὐτ. Τί γὰρ τάδ' ὦ δύστην' ἐμὴν μοχθεῖς χάριν,
πόνους ἔχουσα, πρόσθεν εὖ τεθραμμένη,
καὶ ταῦτ' ἐμοῦ λέγοντος, οὐκ ἀφίστασαι;
ἠλέ. Ἐγώ σ' ἴσον θεοῖσιν ἡγοῦμαι φίλον.
ἐν τοῖς ἐμοῖς γὰρ οὐκ ἐνύβρισας κακοῖς.
„ μεγάλη δὲ θνητοῖς μοῖρα συμφορᾶς κακῆς
„ ἰατρὸν εὑρεῖν, ὡς ἐγὼ σὲ λαμβάνω.
δεῖ δή με κἀκέλευστον, εἰς ὅσον σθένω,
μόχθου 'πικουφίζουσαν ὡς ῥᾷον φέρῃς,
συνεκκομίζειν σοι πόνους. ἅλις δ' ἔχεις

τά-

ταὔξωθεν ἔργα. τἀν δόμοις δ' ἡμᾶς χρεὼν
» ἐξευτρεπίζειν. εἰσιόντι δ' ἐργάτῃ
» θύραθεν, ἡδὺ τἄνδον εὑρίσκειν καλῶς.
αὐτ. Εἴ τοι δοκεῖ σοι στεῖχε, καὶ γὰρ οὐ πρόσω
πηγαὶ μελάθρων τῶνδ'. ἐγὼ δ' ἅμ' ἡμέρᾳ
βοῦς εἰς ἀρούρας εἰσβαλὼν, σπερῶ γύας.
» ἀργὸς γὰρ οὐδεὶς, θεοὺς ἔχων ἀνὰ στόμα,
» βίον δύναιτ' ἂν ξυλλέγειν ἄνευ πόνου.
ὀρέ. Πυλάδη, σὲ γὰρ δὴ πρῶτον ἀνθρώπων ἐγὼ
πιστὸν νομίζω καὶ φίλον, ξένον τ' ἐμοί·
μόνος δ' ὀρέστην τόνδ' ἐθαύμαζες φίλων,
πράσσοντ' ἃ πράσσω, δείν' ὑπ' αἰγίσθου πα-
θὼν,
ὅς μου κατέκτα πατέρα, χ' ἡ πανώλεθρος
μήτηρ. ἀφῖγμαι δ' ἐκ θεοῦ μυστηρίων
ἀργεῖον οὖδας οὐδενὸς ξυνειδότος,
φόνον φονεῦσι πατρὸς ἀλλάξων ἐμοῦ.
νυκτὸς δὲ τῆσδε πρὸς τάφον μολὼν πατρὸς,
δάκρυά τ' ἔδωκα, καὶ κόμης ἀπηρξάμην,
πυρᾷ τ' ἐπέσφαξ' αἷμα μηλείου φόνου,
λαθὼν τυράννους, οἳ κρατοῦσι τῆσδε γῆς.
καὶ τειχέων μὲν ἐντὸς οὐ βαίνω πόδα,
δυεῖν δ' ἁμίλλαιν ξυντεθεὶς ἀφικόμην,
πρὸς τέρμονας γῆς τῆσδ', ἵν' ἐκβάλω ποδὶ
ἄλλην ἐπ' αἶαν, εἴ μέ τις γνοίη σκοπῶν
ζητοῦντ' ἀδελφὴν (φασὶ γάρ νιν ἐν γάμοις

ζευχθεῖ-

ζευχθεῖσαν οἰκεῖν, οὐδὲ παρθένον μένειν)
ὡς συγγένωμαι, καὶ φόνου συνεργάτιν
λαβὼν, τά γ' εἴσω τειχέων σαφῶς μάθω.
νῦν οὖν, ἕως γὰρ λευκὸν ὄμμ' ἀναίρεται,
ἔξω τρίβου τοῦδ' ἴχνος ἀλλαξώμεθα.
ἢ γάρ τις ἀροτὴρ, ἤ τις οἰκέτις γυνὴ,
φανήσεται νῷν, ἥν τιν' ἱστορήσομεν,
εἰ τούσδε ναίει σύγγονος τόπους ἐμή.
ἀλλ' εἰσορῶ γὰρ τήνδε πρόσπολόν τινα,
πηγαῖον ἄχθος ἐγκεκαρμένῳ κάρα
φέρουσαν, ἑζώμεθα κἀκπυθώμεθα
δούλης γυναικὸς ἤν τι δεξώμεσθ' ἔπος,
ἐφ' οἷσι πυλάδη τήνδ' ἀφίγμεθα χθόνα.

ἠλέ. Συντεῖν' ὥρα ποδὸς ὁρμάν.
ὢ ἔμβα ἔμβα κατακλαίουσα.
ἰώ μοι μοι.
ἐγενόμαν ἀγαμέμνονος
κόρα, καί με τίκτε κλυταιμνήστρα,
στυγνὰ τυνδαρέου κόρα.
κικλήσκουσι δέ μ' ἀθλίαν
ἠλέκτραν πολιῆται.
φεῦ φεῦ, σχετλίων πόνων,
καὶ στυγερᾶς ζωᾶς ὦ πάτερ.
σὺ δ' ἐν ἅδα δὴ
κεῖσαι, σᾶς ἀλόχου σφαγεὶς
αἰγίσθου τ', ἀγάμεμνον.

ἴθι τὸν αὐτὸν ἔγειρε γόον.
ἄναγε πολύδακρυν ἁδονάν.
σύντειν' ὥρα ποδὸς ὁρμάν.
ὢ ἔμβα ἔμβα κατακλαίουσα.
ἰώ μοι μοι.
τίνα πόλιν, τίνα δ' οἶκον ὦ
τλᾶμον σύγγονε λατρεύεις,
οἰκτρὰν ἐν θαλάμοις λιπὼν,
πατρῴοις, ἐπὶ συμφοραῖς
ἀλγίσταισιν ἀδελφεάν;
ἔλθοις τῶνδε πόνων ἐμοὶ
τᾷ μελέᾳ λυτὴρ, ὦ ζεῦ ζεῦ,
πατρί θ' αἱμάτων
ἐχθίστων ἐπίκουρος, ἄρ-
γει κέλσας πόδ' ἀλάταν.
θὲς τόδε τεῦχος ἐμῆς ἀπὸ κρα-
τὸς ἑλοῦσ', ἵνα πατρὶ γόους
νυχίους ἐπορθοβοάσω,
ἰαχὰν ἀοιδὰν, μέλος ἀΐδα, πάτερ
σοὶ κατὰ γᾶς ἐνέπω γόους.
οἷς ἀεὶ τὸ κατ' ἦμαρ
διέπομαι· κατὰ μὲν φίλαν
ὄνυχι τεμνομένα δέραν·
χέρα τε κρᾶτ' ἐπὶ κούριμον τιθεμένα
θανάτῳ σῷ.
ἒ ἔ, δρύπτε κάρα.

οἷα δέ τις κύκνος ἀχέτας
ποταμίοις παρὰ χεύμασι
πατέρα φίλτατον καλεῖ,
ὀλόμενον δολίοις βρόχων
ἕρκεσιν, ὡς σὲ τὸν ἄθλιον
πάτερ' ἐγὼ κατακλαίομαι,
λουτρὰ πανύσταθ' ὑδρανάμενον χροΐ,
κοίτα ἐν οἰκτροτάτα θανάτου.
ἰώ μοι μοι,
πικρᾶς μὲν πελέκεως τομᾶς σᾶς πάτερ,
πικρᾶς δ' ἐκ τροίας ὁδοῦ βουλᾶς.
οὐ μίτραις σὲ γυνὴ
δέξατ', οὐδ' ἐπὶ στεφάνοις
ξίφεσι δ' ἀμφιτόμοις λυγρὰν
αἰγίσθου λώβαν θεμένα,
δόλιον ἔσχεν ἀκοίταν.

Χορ. Ἀγαμέμνονος ὦ κόρα ἤλυθον ἠ-
λέκτρα ποτὶ σὰν ἀγροτέραν αὐλάν,
ἔμολέ τις, ἔμολε γαλακτοπότας ἀνὴρ
μυκηναῖος, οὐρειβάτας.
ἀγγέλλει δ' ὅτι νῦν τριταίαν
καρύσσουσιν θυσίαν
ἀργεῖοι· πᾶσαι δὲ παρ' ἥραν
μέλλουσι παρθενικαὶ στείχειν.

Ἠλέ. Οὐκ ἐπ' ἀγλαΐαις φίλαι
θυμόν, οὐδ' ἐπὶ χρυσέοις

ὅρμοις ἐκπεπόταμαι
τάλαιν᾽, οὐδὲ στᾶσα χοροὺς
ἀργείαις ἅμα νύμφαις
ἑλικτὸν κρούσω πόλεμον.
δάκρυσι νυχεύω,
δακρύων δέ μοι μέλει
δειλαία τὸ κατ᾽ ἦμαρ.
σκέψαι μου πιναρὰν κόμαν,
καὶ τρύχη τάδ᾽ ἐμῶν πέπλων.
εἰ πρέποντ᾽ ἀγαμέμνονος
κόρας, τᾷ βασιλεία,
τᾷ τροίᾳ θ᾽, ἃ μου πατέρος
μέμναταί ποθ᾽ ἁλοῦσα.
χορ. Μεγάλα θεός. ἀλλ᾽ ἴθι, καὶ παρ᾽ ἐμοῦ
χρῆσαι πολύπηνα φάρεα δῦναι,
χρύσεά τε χάρισαι, προσθήματ᾽ ἀγλαΐας.
δοκεῖς τοῖς σοῖσι δακρύοις,
μὴ τιμῶσα θεοὺς, κρατήσειν
» ἐχθρῶν. οὔτοι στοναχαῖς,
» ἀλλ᾽ εὐχαῖς θεοὺς σεβίζου-
» σ᾽, ἕξεις εὐαμερίαν, ὦ παῖ.
ἠλέ. Οὐδεὶς θεῶν ἐνοπᾶς κλύει
τᾶς δυσδαίμονος, οὐ παλαι-
ῶν πατρὸς σφαγιασμῶν.
οἴ μοι τοῦ καταφθιμένου,
τοῦ τε ζῶντος ἀλάτα,

ὅς που γᾶν ἄλλαν κατέχει
μέλεος, ἀλαίνων ποτὶ θῆσσαν ἑστίαν,
τοῦ κλεινοῦ πατρὸς ἐκφύς,
αὐτὰ δ᾽ ἐν χερνῆσι δόμοις
ναίω ψυχὰν τακομένα,
δωμάτων πατρώων φυγὰς,
οὐρείας ναίουσ᾽ ἐρίπνας.
μάτηρ δ᾽ ἐν λέκτροις φόνιος
ἄλλῳ σύγγαμος οἰκεῖ.

χορ. Πολλῶν κακῶν Ἕλλησιν αἰτίαν ἔχει
σῆς μητρὸς Ἑλένη σύγγονος, δόμοις τε σοῖς.

ἠλέ. Οἴμοι γυναῖκες ἐξέβην θρηνημάτων.
ξένοι τινὲς παρ᾽ οἶκον οἵδ᾽ ἐφεστίους
εὐνὰς ἔχοντες, ἐξανίστανται λόχου·
φυγῇ, σὺ μὲν κατ᾽ οἶμον, ἐς δόμους δ᾽ ἐγὼ,
φῶτας κακούργους ἐξαλύξωμεν ποδί.

ὀρέ. Μέν᾽ ὦ τάλαινα· μὴ τρέσῃς ἐμὴν χέρα.

ἠλέ. Ω φοῖβ᾽ ἄπολλον, προσπίτνω σε μὴ θανεῖν.

ὀρέ. Ἄλλους ἂν κτάνοιμι μᾶλλον ἐχθίους σέθεν.

ἠλέ. Ἄπελθε· μὴ ψαῦ᾽, ὧν σε μὴ ψαύειν χρεών.

ὀρέ. Οὐκ ἔσθ᾽ ὅτου θίγοιμ᾽ ἂν ἐνδικώτερον.

ἠλέ. Καὶ πῶς ξιφήρης πρὸς δόμοις λοχᾷς ἐμοῖς;

ὀρέ. Μείνασ᾽ ἄκουσον, καὶ τάχ᾽ οὐκ ἄλλως ἐρεῖς.

ἠλέ. Ἕστηκα· πάντως δ᾽ εἰμὶ σή· κρείσσων γὰρ εἶ.

ὀρέ. Ἥκω φέρων σοι σοῦ κασιγνήτου λόγους.

ἠλέ. Ω φίλτατ᾽, ἆρα ζῶντος ἢ τεθνηκότος;

ὀρέ. Ζῇ· πρῶτα γάρ σοι τ᾽ ἀγαθ᾽ ἀγγέλλειν θέλω.
ἠλέ. Εὐδαιμονοίης μισθὸν ἡδίστων λόγων.
ὀρέ. κοινῇ δίδωμι τοῦτο νῷν ἀμφοῖν ἔχειν.
ἠλέ. Ποῦ γῆς ὁ τλήμων τλήμονας φυγὰς ἔχων;
ὀρέ. Οὐχ ἕνα νομίζων φθείρεται πόλεως νόμον.
ἠλέ. Ἦ που σπανίζων τοῦ καθ᾽ ἡμέραν βίου;
ὀρέ. ἔχει μὲν· ἀσθενὴς δὲ δὴ φεύγων ἀνήρ.
ἠλέ. λόγον δὲ δὴ τίν᾽ ἦλθες ἐκείνου φέρων;
ὀρέ. Εἰ ζῇς· ὅπου τε ζῶσα συμφορὰς ἔχεις.
ἠλέ. Οὐκοῦν ὁρᾷς μου πρῶτον ὡς ξηρὸν δέμας.
ὀρέ. λύπαις τε συντέτηκας· ὥς τέ με στένειν.
ἠλέ. καὶ κρᾶτα, πλόκαμόν τ᾽ ἐσκυθισμένον ξυρῷ.
ὀρέ. Δάκνει σ᾽ ἀδελφὸς, ὅ, τε θανὼν ἴσως πατήρ;
ἠλέ. Οἴμοι· τί γάρ μοι τῶν δέ γ᾽ ἐστὶ φίλτερον;
ὀρέ. Φεῦ φεῦ. τί δαὶ σὺ σῷ κασιγνήτῳ δοκεῖς;
ἠλέ. Ἀπὼν ἐκεῖνος, οὐ παρὼν ἡμῖν φίλος.
ὀρέ. Ἐκ τοῦ δὲ ναίεις ἐνθάδ᾽ ἄστεως ἑκάς;
ἠλέ. Ἐγημάμεσθ᾽ ὦ ξεῖνε θανάσιμον γάμον.
ὀρέ. ᾤμωξ᾽ ἀδελφὸν σόν. μυκηναίων τινά;
ἠλέ. Οὐχ ὡς πατήρ μ᾽ ἤλπιζεν ἐκδώσειν ποτέ.
ὀρέ. Εἴφ᾽, ὡς ἀκούσας σῷ κασιγνήτῳ λέγω.
ἠλέ. Ἐν τοῖς δ᾽ ἐκείνου τηλορὸς ναίω δόμοις.
ὀρέ. Σκαφεύς τις, ἢ βουφορβὸς ἄξιος δόμων;
ἠλέ. Πένης ἀνὴρ γενναῖος, ἐς τ᾽ ἐμ᾽ εὐσεβής.
ὀρέ. Ἡ δ᾽ εὐσέβεια τίς πρόσεστι σῷ πόσει;
ἠλέ. Οὐ πώποτ᾽ εὐνῆς τῆς ἐμῆς ἔτλη θιγεῖν.

Ἁγνευμ᾽

ὀρέ. Αγνὸν μ' ἔχων τι θεῖον, ἤ σ' ἀναξιῶν;
ἠλέ. Γονέας ὑβρίζειν τοὺς ἐμοὺς οὐκ ἠξίου.
ὀρέ. Καὶ πῶς γάμον τοιοῦτον οὐχ ἥσθη λαβών;
ἠλέ. Οὐ κύριον τὸν δόντα μ' ἡγεῖται ξένε.
ὀρέ. Ξυνῆκ'· ὀρέστῃ μή ποτ' ἐκτίσῃ δίκην.
ἠλέ. Τοῦτ' αὐτὸ ταρβῶν· πρὸς δὲ καὶ σώφρων ἔφυ.
ὀρέ. Φεῦ.
Γενναῖον ἄνδρ' ἔλεξας· εὖ τε δραστέον.
ἠλέ. Εἰ δή ποτ' ἥξει γ' εἰς δόμους, ὁ νῦν ἀπών.
ὀρέ. Μήτηρ δέ σ' ἡ τεκοῦσα ταῦτ' ἠνέσχετο;
ἠλέ. Γυναῖκες ἀνδρῶν ὦ ξέν', οὐ παίδων φίλαι.
ὀρέ. τίνος δέ σ' οὕνεχ' ὕβρισ' αἴγισθος τάδε;
ἠλέ. Τεκεῖν με βούλετ' ἀσθενῆ, τοιῷδε δούς.
ὀρέ. Ὡς δῆθε παῖδας μὴ τέκοις ποινάτορας;
ἠλέ. Τοιαῦτ' ἐβούλευσ', ὧν ἐμοὶ δείη δίκην.
ὀρέ. Οἶδεν δέ σ' οὖσαν παρθένον μητρὸς πόσις;
ἠλέ. οὐκ οἶδε. σιγῇ τοῦθ' ὑφαιρούμεσθά νιν·
ὀρέ. αἱ δ' οὖν φίλαι σοι τούσδ' ἀκούουσιν λόγους;
ἠλέ. ὥστε στέγειν γε τἀμὰ καὶ σ' ἔπη καλῶς.
ὀρέ. τί δῆθ' ὀρέστης πρὸς τόδ' ἄργος ἢν μόλῃ;
ἠλέ. ἤρου τόδ'; αἰσχρόν γ' εἶπας· οὐ γὰρ νῦν ἀκμή.
ὀρέ. ἐλθὼν δὲ δὴ πῶς φονέας ἂν κτάνοι πατρός;
ἠλέ. τολμῶν, ὑπ' ἐχθρῶν οἷ' ἐτολμήθη πατήρ.
ὀρέ. ἦ καὶ μετ' αὐτοῦ μητέρ' ἂν τλαίης κτανεῖν;
ἠλέ. ταὐτῷ γε πελέκει, τῷ πατὴρ ἀπώλετο.
ὀρέ. λέγω τάδ' αὐτῷ, καὶ βέβαια τἀπὸ σοῦ;

ἠλέ θάνοιμι μητρὸς αἷμ᾽ ἐπισφάξασ᾽ ἐμῆς.
ὀρέ φεῦ.
εἴθ᾽ ἦν ὀρέστης πλησίον, κλύων τάδε.
ἠλέ ἀλλ᾽ ὦ ξέν᾽, οὐ γνοίην ἂν, εἰσιδοῦσά νιν.
ὀρέ νέα γὰρ, οὐδὲν θαῦμ᾽, ἀπεζύχθης νέου.
ἠλέ εἷς ἂν μόνος νιν τῶν ἐμῶν γνοίη φίλων.
ὀρέ ἆρ᾽ ὃν λέγουσιν αὐτὸν ἐκκλέψαι φόνου;
ἠλέ πατρός γε παιδαγωγὸς ἀρχαῖος γέρων.
ὀρέ ὁ κατθανὼν δὲ σὸς πατὴρ τύμβου κυρεῖ;
ἠλέ ἔκυρσεν ὡς ἔκυρσεν, ἐκβληθεὶς δόμων.
,, ὀρέ οἴμοι τί δ᾽ οἷον εἶπας. αἴσθησις γὰρ οὖν
,, κἀκ τῶν θυραίων πημάτων δάκνει βροτούς.
λέξον δ᾽, ἵν᾽ εἰδὼς σῷ κασιγνήτῳ φέρω
λόγους ἀτερπεῖς, ἀλλ᾽ ἀναγκαίους κλύειν.
,, ἔνεστι δ᾽ οἶκτος, ἀμαθία μὲν οὐδαμοῦ
,, σοφοῖσιν ἀνδρῶν. οὐ γὰρ οὐδ᾽ ἀζήμιον
,, γνώμην μὲν εἶναι τοῖς σοφοῖς λίαν σοφήν.
χορ κἀγὼ τὸν αὐτὸν τῷδ᾽ ἔρον ψυχῆς ἔχω.
πρόσω γὰρ ἄστεος οὖσα τὰν πόλει κακὰ
οὐκ οἶδα, νῦν δὲ βούλομαι κἀγὼ μαθεῖν.
ἠλέ λέγοιμ᾽ ἂν, εἰ χρή. χρὴ δὲ πρὸς φίλον λέγειν
τύχας βαρείας τὰς ἐμὰς, κἀμοῦ πατρός.
ἐπεὶ δὲ κινεῖς μῦθον, ἱκετεύω ξένε
ἄγγελλ᾽ ὀρέστῃ τἀμὰ καὶ κείνου κακά.
πρῶτον μὲν οἵοις ἐν πέπλοις αὐλίζομαι,
πίνῳ θ᾽ ὅσῳ βέβριθ᾽, ὑπὸ στέγαισί τε

οἴκοισι ναίω, βασιλικῶν ἐκ δωμάτων.
αὐτὴ μὲν ἐκμοχθοῦσα κερκίσιν πέπλους,
ἢ γυμνὸν ἕξω σῶμα, καὶ στερήσομαι.
αὐτὴ δὲ πηγὰς ποταμίους φορουμένη.
ἀνέορτος ἱερῶν καὶ χορῶν τητωμένη.
ἀναίνομαι δὲ γυναῖκας, οὖσα παρθένος.
ἀναίνομαι δὲ κάστορ', ᾧ πρὶν εἰς θεοὺς
ἐλθεῖν, ἐμὲ μνήστευον, οὖσαν ἐγγενῆ.
μήτηρ δ' ἐμὴ φρυγίοισιν ἐν σκυλεύμασιν
θρόνῳ κάθηται, πρὸς δ' ἕδρας ἀσιήτιδες
δμωαὶ στατίζουσ', ἃς ἔπερσ' ἐμὸς πατήρ,
ἰδαῖα φάρη χρυσέαις ἐζευγμέναι
πόρπαισιν. αἷμα δ' ἔτι πατρὸς κατὰ στέγας
μέλαν σέσηπεν. ὃς δ' ἐκεῖνον ἔκτανεν,
εἰς ταυτὰ βαίνων ἅρματ' ἐκφοιτᾷ πατρί.
καὶ σκῆπτρ' ἐν οἷς ἕλλησιν ἐστρατηλάτει,
μιαιφόνοισι χερσὶ γαυροῦται λαβών.
ἀγαμέμνονος δὲ τύμβος ἠτιμασμένος,
οὔπω ποτ', οὐ χοὰς, οὐδὲ κλῶνα μυρσίνης
ἔλαβε. πυρὰ δὲ χέρσος ἀγλαϊσμάτων.
μέθῃ δὲ βρεχθεὶς τῆς ἐμῆς μητρὸς πόσις
ὁ κλεινὸς, ὡς λέγουσιν, ἐνθρώσκει τάφῳ,
πέτροις τε λεύει μνῆμα λάϊνον πατρὸς,
καὶ τοῦτο τολμᾷ τοὔπος εἰς ἡμᾶς λέγειν.
ποῦ παῖς ὀρέστης; ἆρά σοι τύμβῳ καλῶς
παρὼν ἀμύνει; ταῦτ' ἀπὼν ὑβρίζεται.

ἀλλ' ὦ ξέν', ἱκετεύω σ', ἀπάγγειλον τάδε.
πολλοὶ δ' ἐπιστέλλουσιν, ἑρμηνεὺς δ' ἐγώ,
αἱ χεῖρες, ἡ γλῶσσ', ἡ ταλαίπωρός τε φρήν,
κάρα τ' ἐμὸν ξυρηκές, ὅ τ' ἐκείνου τεκών.
αἰσχρὸν γὰρ εἰ πατὴρ μὲν ἐξεῖλε φρύγας,
ὁ δ' ἄνδρ' ἕν' εἷς ὢν, οὐ δυνήσεται κτανεῖν,
νέος πεφυκώς, κἀξ ἀμείνονος πατρός.
χορ. Καὶ μὴν δέδορκα τόνδε, σὸν λέγω πόσιν,
λήξαντα μόχθου πρὸς δόμους ὡρμημένον.
αὐτ. ἔα, τίνας τούσδ' ἐν πύλαις ὁρῶ ξένους;
τίνος δ' ἕκατι τάσδ' ἐπ' ἀγραύλους πύλας
„ προσῆλθον; ἢ 'μοῦ δεόμενοι; γυναικί τοι
„ αἰσχρὸν, μετ' ἀνδρῶν ἑστάναι νεανιῶν.
ἠλέ. Ὦ φίλτατ', εἰς ὕποπτα μὴ μόλοις ἐμοί,
τὸν ὄντα δ' εἴσῃ μῦθον. οἵδε γὰρ ξένοι
ἥκουσ' Ὀρέστου πρός με κήρυκες λόγων.
ἀλλ' ὦ ξένοι, σύγγνωτε τοῖς εἰρημένοις.
αὐτ. Τί φασιν; ἁνὴρ ἔστι, καὶ λεύσσει φάος;
ἠλέ. ἔστιν λόγῳ γοῦν. φασὶ δ' οὐκ ἄπιστ' ἐμοί.
αὐτ. Ἦ καί τι πατρὸς, σῶν τε μέμνηται κακῶν;
ἠλέ. Ἐν ἐλπίσι ταῦτ' ἀσθενὴς φεύγων ἀνήρ.
αὐτ. Ἦλθον δ' Ὀρέστου τίν' ἀγορεύοντες λόγον;
ἠλέ. Σκοπὸν ἔπεμψε τοῦσδε τῶν ἐμῶν κακῶν.
αὐτ. οὐκοῦν τὰ μὲν λεύσσουσι, τὰ δὲ σύ που λέγεις.
ἠλέ. Ἴσασιν. οὐδὲν τῶνδ' ἔχουσιν ἐνδεεῖς.
αὐτ. οὐκοῦν πάλαι χρῆν τοῖσδ' ἀνεπτύχθαι πύλας.

Χωρεῖ

χωρεῖτ' ἐς οἴκους. ἀντὶ γὰρ χρηστῶν λόγων
ξενίων κυρήσεθ', οἷ' ἐμὸς κεύθει δόμος.
αἴρεσθ' ὀπαδοὶ τῶνδ' ἔσω τεύχη δόμων,
καὶ μηδὲν ἀντείπητε, πρὸς φίλου φίλοι
μολόντες ἀνδρός. καὶ γὰρ εἰ πένης ἔφυν,
οὔτοι τό γ' ἦθος δυσγενὲς παρέξομαι.
ὀρέ. Πρὸς θεῶν ὅδ' ἀνὴρ, ὃς συνεκκλέπτει γάμους
τοὺς σούς; ὀρέστην οὐ καταισχύνειν θέλων;
ἠλέ. Οὗτος κέκληται πόσις ἐμὸς τῆς ἀθλίας.
ὀρέ. Φεῦ.
„ οὐκ ἔστ' ἀκριβὲς οὐδὲν εἰς εὐανδρίαν·
„ ἔχουσι γὰρ ταραγμὸν αἱ φύσεις βροτῶν.
„ ἤδη γὰρ εἶδον ἄνδρα γενναίου πατρὸς
„ τὸ μηδὲν ὄντα, χρηστά τ' ἐκ κακῶν τέκνα.
„ λιμόν τ' ἐν ἀνδρὸς πλουσίου φρονήματι,
„ γνώμην τε μεγάλην ἐν πένητι σώματι.
πῶς οὖν τις αὐτὰ διαλαβὼν ὀρθῶς κρινεῖ;
πλούτῳ; πονηρῷ γ' ἆρα χρήσεται κριτῇ.
„ ἢ τοῖς ἔχουσι μηδέν; ἀλλ' ἔχει νόσον
„ πενία, διδάσκει γ' ἄνδρα τῇ χρείᾳ κακόν.
ἀλλ' εἰς ὅπλ' ἔλθω; τίς δὲ πρὸς λόγχην βλέπων
μάρτυς γένοιτ' ἂν ὅστις ἐστὶν ἀγαθός;
κράτιστον εἰκῇ ταῦτ' ἐᾶν ἀφειμένα.
οὗτος γὰρ ἀνὴρ, οὔτ' ἐν ἀργείοις μέγας,
οὔτ' αὖ δοκήσει δωμάτων ὠγκωμένος,
ἐν τοῖς τε πολλοῖς ὤν, ἄριστος εὑρέθη.

» οὐ μὴ φρονήσεθ' οἳ κενῶν δοξασμάτων
» πλήρεις πλανᾶσθε. τῇ δ' ὁμιλίᾳ βροτοὺς
» κρινεῖτε, καὶ τοῖς ἤθεσιν τοὺς εὐγενεῖς.
» οἱ γὰρ τοιοῦτοι τὰς πόλεις οἰκοῦσιν εὖ,
» καὶ δώμαθ'. αἱ δὲ σάρκες αἱ κεναὶ φρενῶν,
» ἀγάλματ' ἀγορᾶς εἰσίν. οὐδὲ γὰρ δορὶ
» μᾶλλον βραχίων σθεναρὸς ἀσθενοῦς μένει.
» ἐν τῇ φύσει δὲ τοῦτο, κἀν εὐψυχίᾳ.
ἀλλ' ἄξιος γὰρ ὅτε παρὼν, ὅ τ' οὐ παρὼν
ἀγαμέμνονος παῖς, οὗπερ οὕνεχ' ἥκομεν.
δεξώμεθ' οἴκων καταλύσεις. χωρεῖν χρεὼν
δμῶας δόμων τῶνδ' ἐντός. ὡς ἐμοὶ πένης
εἴη πρόθυμος πλουσίου μᾶλλον ξένος.
αἰνῶ μὲν οὖν τοῦδ' ἀνδρὸς εἰσδοχὰς δόμων,
ἐβουλόμην δ' ἂν εἰ κασίγνητός με σὸς
εἰς εὐτυχοῦντας ἦγεν εὐτυχῶν δόμους.
» ἴσως δ' ἂν ἔλθοι. λοξίου γὰρ ἔμπεδοι
» χρησμοί, βροτῶν δὲ μαντικὴν χαίρειν ἐῶ.
Χο. Νῦν, ἢ πάροιθεν μᾶλλον ἠλέκτρα χαρᾷ
θερμαινόμεσθα καρδίαν. ἴσως γὰρ ἂν
μόλις προβαίνουσ' ἡ τύχη, σταίη καλῶς.
ἠλέ. ὦ τλῆμον· εἰδὼς δωμάτων χρείαν σέθεν,
τί τούσδ' ἐδέξω μείζονας σαυτοῦ, ξένους;
αὐτ. τί δ' εἴπερ εἰσὶν, ὡς δοκοῦσιν, εὐγενεῖς,
οὐκ ἔν τε μικροῖς, ἔν τε μὴ, στέρξουσ' ὅμως;
ἠλέ. ἐπεὶ νῦν ἐξήμαρτες, ἐν σμικροῖσιν ὤν,

ἐλθ'

ἔλθ' ὡς παλαιὸν τροφὸν ἐμοῦ φίλου πατρός·
ὃς ἀμφὶ ποταμὸν Τάναον Ἀργείας ὅρους
τέμνοντα γαίας, Σπαρτιάτιδός τε γῆς,
ποίμναις ὁμαρτεῖ, πόλεως ἐκβεβλημένος.
κέλευε δ' αὐτὸν τόνδ', εἰς δόμους ἀφιγμένον,
ἐλθεῖν, ξένων τ' εἰς δαῖτα πορσῦναί τινα.
ἡσθήσεταί τοι καὶ προσεύξεται θεοῖς,
ζῶντ' εἰσακούσας παῖδ', ὃν ἐκσώζει ποτέ.
οὐ γὰρ πατρῴων ἐκ δόμων μητρὸς πάρα
λάβοιμεν ἄν τι. πικρὰ δ' ἀγγείλαιμεν ἄν,
εἰ ζῶντ' Ὀρέστην ἡ τάλαιν' αἴσθοιτ' ἔτι.

Αὐτ. Ἀλλ' εἰ δοκεῖ σοι, τούσδ' ἀπαγγελῶ λόγους
γέροντι, χώρει δ' εἰς δόμους ὅσον τάχος.
» καὶ τἄνδον ἐξάρτυε. πολλά τοι γυνὴ
» χρῄζουσ' ἂν εὕροι δαιτὶ προσφορήματα.
ἔστιν δὲ δὴ τοσαῦτα τοῖς δόμοις ἔτι,
ὥσθ' ἕν γ' ἐπ' ἦμαρ τούσδε πληρῶσαι βορᾶς.
» ἐν τοῖς τοιούτοις δ' ἡνίκ' ἂν γνώμη πέσοι,
» σκοπῶ τὰ χρήμαθ' ὡς ἔχει μέγα σθένος,
» ξένοις τε δοῦναι, σῶμά τ' εἰς νόσον πεσὸν
» δαπάναισι σῶσαι. τῆς δ' ἐφ' ἡμέραν βορᾶς
» εἰς μικρὸν ἥκει· πᾶς γὰρ ἐμπλησθεὶς ἀνὴρ
» ὁ πλούσιός γε χ' ὠ πένης, ἴσον φέρει.

Χορ. Κλειναὶ νᾶες, αἵ ποτ' ἔβατε Τροίαν
τοῖς ἀμετρήτοις ἐρετμοῖς,
πέμπουσαι χοροὺς μετὰ Νηρήδων.

ἵν' ὁ φίλαυλος ἔπαλλε δελφὶς
πρῴραις κυανεμβόλοι-
σιν εἱλισσόμενος,
πορεύων τὸν τᾶς θέτιδος
κοῦφον ἅλμα ποδῶν ἀχιλῆ,
σὺν ἀγαμέμνονι τροίας
ἐπὶ σιμουντίδας ἀκτάς.
νηρῇδες δ' εὐβοΐδας ἀκτὰς λιποῦσαι,
ἡφαίστου χρυσέων ἀκμόνων
μόχθους ἀσπιστὰς ἔφορον τευχέων,
ἀνά τε πήλιον, ἀνά τε πρυμνὰς
ὄσσας ἱερὰς νάπας
νυμφαίας σκοπιὰς,
κόρας μάτευσ' ἔνθα πατὴρ
ἱππότας τρέφεν ἑλλάδι φῶς
θέτιδος ἐνάλιον γόνον,
ταχύπορον πόδ' ἀτρείδαις.
ἰλιόθεν δ' ἔκλυον τινός ἐν
λιμέσιν ναυπλίοισι βεβῶτος,
τᾶς σᾶς ὦ θέτιδος παῖ
κλεινᾶς ἀσπίδος ἐν κύκλῳ
τοιάδε σήματα,
δείματα φρύγια, τετύχθαι.
περιδρόμῳ μὲν ἴτυος ἕδρᾳ,
περσέα λαιμοτόμον ὑπὲρ ἁλὸς
ποτανοῖσι πεδίλοι-

σιφυαὶ γοργόνος ἴσχει·
διὸς ἀγγέλῳ σὺν ἑρμᾷ,
τῷ μαίας ἀγροτῆρι κούρῳ.
ἐν δὲ μέσῳ κατέλαμπε σάκει
φαέθων κύκλος ἀελίοιο,
ἵπποις ἂν πτεροέσσαις·
ἄστρων τ' αἰθέριοι χοροί,
πλειάδες, ὑάδες,
ἕκτορος ὄμμασι τροπαίοις·
ἐπὶ δὲ χρυσοτύπῳ κράνει
σφίγγες ὄνυξιν ἀοίδιμον ἄγραν
φέρουσαι. περιπλεύρῳ
δὲ κύτει, πύρπνοος ἔσπευ-
δε δρόμῳ λέαινα, χαλαῖς
πειρηναῖον θορῶσα πῶλον.
ἐν δὲ δορὶ φονίῳ, τετραβάμονες
ἵπποι ἔπαλλον,
κελαινὰ δ' ἀμφὶ νῶθ' ἵετο κόνις.
τοιῶνδ' ἄνακτα δοριπόνων
ἔκανεν ἀνδρῶν
τυνδαρὶς ἀλέχεα,
κακόφρων κούρα.
τοὶ γάρ σέ ποτ' οὐρανίδαι
πέμψουσι θανάτοισι· καὶ
ἔτι ἔτι φόνιον ὑπὸ δέραν
ὄψομ' αἷμα χυθὲν σιδάρῳ.

πρεσ. Ποῦ ποῦ νεᾶνις πότνι' ἐμή, δέσποινά τε,
ἀγαμέμνονος παῖς, ἥν ποτ' ἐξέθρεψ' ἐγώ;
ὡς πρόσβασιν τῶνδ' ὀρθίαν οἴκων ἔχει,
ῥυσῷ γέροντι τῷδε προσβῆναι ποδί.
ὅμως δὲ πρός γε τοὺς φίλους ἐξελκτέον
διπλῆν ἄκανθαν, καὶ παλίρροπον γόνυ.
ὦ θύγατερ· ἄρτι γάρ σε πρὸς δόμοις ὁρῶ,
ἥκω φέρων σοι τῶν ἐμῶν βοσκημάτων
ποίμνης νεογνὸν θρέμμ' ὑποσπάσας τόδε,
στεφάνους τε, τευχέων τ' ἐξελὼν τυρεύματα·
παλαιόν τε θησαύρισμα διονύσου τόδε,
ὀσμῇ κατῆρες, μικρόν, ἀλλ' ἐπεσβαλεῖν
ἡδὺ σκύφον τῷδ' ἀσθενεστέρῳ ποτῷ.
ἴτω φέρων τις τοῖς ξένοις τάδ' εἰς δόμους,
ἐγὼ δὲ τρύχει τῷδ' ἐμῶν πέπλων, κόρας
δακρύοισι τέγξας, ἐξομόρξασθαι θέλω.
ἠλέ. τί δ' ὦ γεραιὲ διάβροχον τόδ' ὄμμ' ἔχεις;
μῶν τὰ μὰ διὰ χρόνου σ' ἀνέμνησαν κακά;
ἢ τὰς ὀρέστου τλήμονας φυγὰς στένεις,
καὶ πατέρα τὸν ἐμόν; ὅν ποτ' ἐν χεροῖν ἔχων,
ἀνόνητ' ἔθρεψας σοί τε, καὶ τοῖς σοῖς φίλοις;
πρεσ. ἀνόνητ'. ὅμως γοῦν τοῦτό γ' οὐκ ἠνεσχόμην.
ἦλθον γὰρ αὐτοῦ πρὸς τάφον πάρεργ' ὁδοῦ,
καὶ προσπεσὼν ἔκλαυσ', ἐρημίας τυχών·
σπονδάς τε, λύσας ἀσκὸν ὃν φέρω ξένοις,
ἔσπεισα· τύμβῳ δ' ἀμφέθηκα μυρσίνας.

πυρᾶς

πυρᾶς δ' ἐπ' αὐτῆς οἶν μελάγχιμον πόκῳ
σφάγιον ἐσεῖδον, αἷμά τ' οὐ πάλαι χυθέν·
ξανθῆς τε χαίτης βοστρύχους κεκαρμένους.
κἀθαύμασ' ὦ παῖ, τίς ποτ' ἀνθρώπων ἔτλη
πρὸς τύμβον ἐλθεῖν. οὐ γὰρ ἀργείων γέ τις.
ἀλλ' ἦλθ' ἴσως που σὸς κασίγνητος λάθρα.
μολὼν δ', ἐθαύμασ' ἄθλιον τύμβον πατρός.
σκέψαι δὲ χαίτην, προσθεῖσα σῇ κόμῃ,
εἰ χρῶμα τ' αὐτὸ κουρίμης ἔσται τριχός.
φιλεῖ γὰρ αἷμα ταὐτὸν οἷς ἂν ᾖ πατρὸς
τὰ πόλλ' ὅμοια σώματος πεφυκέναι.

ἠλέ οὐκ ἄξι' ἀνδρὸς ὦ γέρον σοφοῦ λέγεις·
εἰ κρυπτὸν ἐς γῆν τήνδ' ἂν αἰγίσθου φόβῳ
δοκεῖς ἀδελφὸν τὸν ἐμὸν εὐθαρσῆ μολεῖν.
ἔπειτα χαίτης πῶς συνοίσεται πλόκος;
ὁ μὲν παλαίστραις ἀνδρὸς εὐγενοῦς τραφείς,
ὁ δὲ κτενισμοῖς θῆλυς. ἀλλ' ἀμήχανον.
πολλοῖς δ' ἂν εὕροις βοστρύχους ὁμοπτέρους,
καὶ μὴ γεγῶσιν αἵματος ταυτοῦ γέρον.

πρέ Σὺ δ' εἰς ἴχνος βᾶσ' ἀρβύλης σκέψαι βάσιν,
εἰ σύμμετρος σῷ ποδὶ γενήσεται τέκνον.

ἠλέ Πῶς δ' ἂν γένοιτ' ἂν ἐν κραταιλέῳ πέδῳ
γαίας, ποδῶν ἔκμακτρον; εἰ δ' ἔστιν τόδε,
δυεῖν ἀδελφοῖν ποὺς ἂν οὐ γένοιτ' ἴσος.
ἀνδρός τε καὶ γυναικός, ἀλλ' ἄρσην κρατεῖ.

πρέ Οὐκ ἔστιν, εἰ καὶ γῆν κασίγνητος μολών,

κερκί-

κερκίδος ὅτῳ γνοίης ἂν ἐξύφασμα σῆς·
ἐν ᾧ ποτ' αὐτὸν ἐξέκλεψα μὴ θανεῖν;
ἠλέ Οὐκ οἶσθ' ὀρέστης ἡνίκ' ἐκπίπτει χθονὸς
νέαν μ' ἔτ' οὖσαν; εἰ δὲ κἄκρεκον πέπλους,
πῶς ἂν, τότ' ὢν παῖς, νῦν ταῦτ' ἂν ἔχοι φάρη;
εἰ μὴ ξυναύξοινθ' οἱ πέπλοι τῷ σώματι.
ἀλλ' ἤ τις αὐτοῦ τάφον ἐποικτείρας ξένος
ἐκείρατ', ἢ τῆσδε σκοποὺς λαθὼν χθονός.
πρεσ Οἱ δὲ ξένοι ποῦ; βούλομαι γὰρ εἰσιδὼν
αὐτοὺς, ἐρέσθαι σοῦ κασιγνήτου πέρι.
ἠλέ Οἳδ' ἐκ δόμων βαίνουσι λαιψηρῷ ποδί.
πρεσ Ἀλλ' εὐγενεῖς μὲν, ἐν δὲ κιβδήλῳ τόδε·
,, πολλοὶ γὰρ ὄντες εὐγενεῖς, εἰσὶ κακοί.
ὅμως δὲ χαίρειν τοὺς ξένους προσεννέπω.
ὀρέ Χαῖρ' ὦ γεραιέ. τοῦ ποτ' ἠλέκτρα τόδε
παλαιὸν ἀνδρὸς λείψανον φίλων κυρεῖς;
ἠλέ Οὗτος τὸν ἀμὸν πατέρ' ἔθρεψεν ὦ ξένε.
ὀρέ τί φής; ὅδ' ὃς σὸν ἐξέθρεψε σύγγονον;
ἠλέ Ὁ δ' ἔσθ' ὁ σώσας κεῖνον, εἴπερ ἔστ' ἔτι.
ὀρέ Ἔα,
τί μ' εἰσδέδορκεν ὥσπερ ἀργύρου σκοπῶν
λαμπρὸν χαρακτῆρ', ἢ προσεικάζει μέ τῳ;
ἠλέ Ἴσως ὀρέστου σ' ἥλιχ' ἥδεται βλέπων.
ὀρέ Φίλου γε φωτός. τί δὲ κυκλεῖ πέριξ πόδα;
ἠλέ Καὐτὴ τόδ' εἰσορῶσα, θαυμάζω ξένε.
πρεσ ὦ πότνι' εὔχου θύγατερ ἠλέκτρα θεοῖς.

τί τῶν

ἠλέ τί τῶν ἀπόντων, ἢ τί τῶν ὄντων πέρι;
πρέ λαβεῖν φίλον θησαυρὸν, ὃν φαίνει θεός.
ἠλέ ἰδοὺ καλῶ θεούς. ἢ τί δὴ λέγεις γέρον;
πρέ βλέψον νυν εἰς τόνδ᾽ ὦ τέκνον τὸν φίλτατον.
ἠλέ πάλαι δέδοικα, μὴ σύ γ᾽ οὐκ ἔτ᾽ εὖ φρονῇς.
πρέ οὐκ εὖ φρονῶ γ᾽ ὃς σὸν κασίγνητον βλέπων;
ἠλέ πῶς εἶπας ὦ γεραιὲ ἀνέλπιστον λόγον;
πρέ ὁρᾶν ὀρέστην τόνδε τὸν ἀγαμέμνονος.
ἠλέ ποῖον χαρακτῆρ᾽ εἰσιδὼν, ὦ πείσομαι;
πρέ οὐλὴν παρ᾽ ὀφρὺν, ἥν ποτ᾽ ἐν πατρὸς δόμοις
νεβρὸν διώκων, σοῦ μεθ᾽ ᾑμάχθη πεσών.
ἠλέ πῶς φής; ὁρῶ μὲν πτώματος τεκμήριον.
πρέ ἔπειτα μέλλεις προσπιτνεῖν τοῖς φιλτάτοις;
ἠλέ ἀλλ᾽ οὐκ ἔτ᾽ ὦ γεραιέ· συμβόλοισι γὰρ
τοῖς σοῖς πέπεισμαι θυμόν. ὦ χρόνῳ φανεὶς,
ἔχω σ᾽ ἀέλπτως-
ὀρέ -κἀξ ἐμοῦ γ᾽ ἔχει χρόνῳ.
ἠλέ οὐδέποτ᾽ ἐδόξασ-
ὀρέ -οὐδ᾽ ἐγὼ γὰρ ἤλπισα.
ἠλέ ἐκεῖνος εἶ σύ;-
ὀρέ -σύμμαχός γέ σοι μόνος.
ἢν δ᾽ ἐκσπάσωμαί γ᾽ ὃν μετέρχομαι βόλον·
ἠλέ πέποιθά δ᾽, ἢ χρὴ μηκέτ᾽ ἡγεῖσθαι θεούς,
εἰ τἄδικ᾽ ἔσται τῆς δίκης ὑπέρτερα.
χορ ἔμολες, ἔμολες ὦ χρόνιος ἁμέρα,
κατέλαμψας. ἔδειξας ἐμφανῆ

πόλει πυρσὸν ὃς παλαιᾷ φυγᾷ
πατρῴων ἀπὸ δωμάτων
τάλας ἀλαίνων ἔβασε.
θεὸς αὖ θεὸς ἁμετέραν τις ἄγει
νίκαν ὦ φίλα.
ἄνεχε χέρας, ἄνεχε λόγον, ἵει
λιτὰς εἰς θεούς.
τύχᾳ σοι, τύχᾳ.
κασίγνητον ἐμβατεῦσαι πόλιν.
ὀρέ. εἶεν. φίλας μὲν ἡδονὰς ἀσπασμάτων
ἔχω, χρόνῳ δὲ καὖθις αὐτὰ δώσομεν.
σὺ δ' ὦ γεραιὲ, καίριος γὰρ ἤλυθες,
λέξον τί δρῶν ἂν φονέα τισαίμην πατρός,
μητέρα τε κοινωνὸν ἀνοσίων γάμων.
ἔστιν τί μοι κατ' Ἄργος εὐμενὲς φίλων;
ἢ πάντ' ἀνεσκευάσμεθ' ὥσπερ αἱ τύχαι;
τῷ συγγένωμαι; νύχιος, ἢ καθ' ἡμέραν;
ποίαν ὁδὸν τραπώμεθ' εἰς ἐχθροὺς ἐμούς;
πρεσ. ὦ τέκνον. οὐδεὶς δυστυχοῦντι σοι φίλος.
,, εὕρημα γὰρ τὸ χρῆμα γίνεται τόδε,
,, κοινῇ μετασχεῖν τ' ἀγαθοῦ καὶ τοῦ κακοῦ.
σὺ δ', ἐκ βάθρων γὰρ πᾶς ἀνήρησαι φίλοις,
οὐδ' ἐλλέλοιπας ἐλπίδ', ἴσθι μου κλύων.
ἐν χειρὶ τῇ σῇ πάντ' ἔχεις καὶ τῇ τύχῃ,
πατρῷον οἶκον καὶ πόλιν λαβεῖν σέθεν.
ὀρέ. τί δῆτα δρῶντες, τοῦδ' ἂν ἐξικοίμεθα;

κτανὼν

πρε. κτανὼν Θυέστου παῖδα, σήν τε μητέρα.
ὀρέ. ἥκω 'πὶ τόνδε στέφανον, ἀλλὰ πῶς λάβω;
πρε. τειχέων μὲν ἐλθὼν ἐντός, οὐδ' ἂν εἰ θέλοις.
ὀρέ. φρουραῖς κέκασται, δεξιαῖς τε δορυφόρων.
πρε. ἔγνως· φοβεῖται γάρ σε, κοὐχ εὕδει σαφῶς.
ὀρέ. εἶεν. σὺ δὴ τοὐνθένδε βούλευσον γέρον.
πρε. κἀμοῦ γ' ἄκουσον, ἄρτι γάρ μ' ἐσῆλθέ τι.
ὀρέ. ἐσθλόν τι μηνύσειας, αἰσθοίμην δ' ἐγώ.
πρε. αἴγισθον εἶδον ἡνίχ' εἷρπον ἐνθάδε.
ὀρέ. προσηκάμην τὸ ῥηθέν. ἐν ποίοις τόποις;
πρε. ἀγρῶν πέλας τῶν δ' ἱπποφορβίων ἔπι.
ὀρέ. τί δρῶνθ'; ὁρῶ γὰρ ἐλπίδας ἐξ ἀμηχάνων.
πρε. νύμφαις ἐπόρσυν' ἑορτὴν ὡς ἔδοξέ μοι.
ὀρέ. τροφεῖα παίδων, ἢ πρὸ μέλλοντος τόκου;
πρε. οὐκ οἶδα πλὴν ἕν, βουσφαγεῖν ὡπλίζετο.
ὀρέ. πόσων μετ' ἀνδρῶν; ἢ μόνος δμώων μέτα;
πρε. οὐδεὶς παρῆν ἀργεῖος. οἰκεία δὲ χείρ.
ὀρέ. ἢ που τις, ὅστις γνωριεῖ μ' ἰδὼν γέρον;
πρε. δμῶες μὲν εἰσιν, οὓς ἐγ' οὐκ εἶδόν ποτε.
ὀρέ. ἡμῖν δ' ἂν εἶεν, εἰ κρατοῖμεν, εὐμενεῖς.
πρε. λέξω γὰρ ἴδιον τοῦτο, σοὶ δὲ σύμφορον.
ὀρέ. πῶς οὖν αὐτῷ πλησιασθείην ποτέ;
πρε. στείχων ὅθεν σε βουθυτῶν ἐσόψεται.
ὀρέ. ὁδὸν γὰρ αὐτὴν ὡς ἔοικ' ἀγροὺς ἔχει.
πρε. ὅθεν ἰδών σε δαιτὶ κοινωνὸν καλεῖ.
ὀρέ. πικρόν τι συνθοινάτορ' ἢν θεὸς θέλῃ.

πρεσ. τὸν δ' ἐγνώδε πῶς τὸ πῖπλον αὐτὸς γνώσει.
ὀρέ. καλῶς ἔλεξας· ἡ τεκοῦσα δ' ἐστὶ ποῦ;
πρεσ. ἄργει. παρέσται δ' ἐν πόσει θοίνην ἔπι.
ὀρέ. τί δ' οὐχ ἅμ' ἐξορμᾶτ' ἐμὴ μήτηρ πόσει;
πρεσ. ψόγον τρέμουσα δημοτῶν, ἐλείπετο.
ὀρέ. ξυνῆκ'· ὕποπτος οὖσα γινώσκει πόλει.
πρεσ. τοιαῦτα· μισεῖται γὰρ ἀνόσιος γυνή.
ὀρέ. πῶς οὖν ἐκείνην, τὸν δέ τ' ἐν ταυτῷ κτενῶ;
ἠλέ. ἐγὼ φόνον γε μητρὸς ἐξαρτύσομαι.
ὀρέ. καὶ μὴν ἐκεῖνά γ' ἡ τύχη θήσει καλῶς.
ἠλέ. ὑπηρετείτω μὲν δυεῖν ὄντοιν, ὅδε.
πρεσ. ἔσται τάδ'. εὑρίσκεις δὲ μητρὶ πῶς φόνον;
ἠλέ. λέγ' ὦ γραιὲ τάδε κλυταιμνήστρᾳ, μολών.
λεχώ μ' ἀπάγγελλ' οὖσαν ἄρσενος τόκῳ.
πρεσ. πότερα πάλαι τεκοῦσαν, ἢ νεωστὶ δή;
ἠλέ. λέγ' ἡλίους ἐν οἷσιν ἁγνεύει λεχώ.
πρεσ. καὶ δὴ τί τοῦτο μητρὶ προσβάλλει φόνον;
ἠλέ. ἥξει κλύουσα λοχεῖ' ἐμοῦ νοσήματος.
πρεσ. πόθεν, τί δ' αὐτῇ σοῦ μέλειν δοκεῖς τέκνον;
ἠλέ. ναί. καὶ δακρύσει γ' ἀξίωμ' ἐμῶν τόκων.
πρεσ. ἴσως. πάλιν τοι μῦθον εἰς καμπὴν ἄγω.
ἠλέ. ἐλθοῦσα μέντοι δῆλον ὡς ἀπόλλυται.
πρεσ. καὶ μὴν ἐπ' αὐτάς γ' εἰσίω δόμων πύλας.
ἠλέ. οὐκοῦν τραπέσθαι σμικρὸν εἰς ᾅδου τόδε.
πρεσ. εἰ γὰρ θάνοιμι, τοῦτ' ἰδὼν ἐγώ ποτε.
ἠλέ. πρώτιστα μὲν νῦν τῷδ' ὑφήγησαι γέρον.

αἴγισθος

πρε. αἴγισθος ἔνθα νῦν θυηπολεῖ θεοῖς.
ἠλε. ἔπειτα πάντων μητέρ' ἀπ' ἐμοῦ φράσον.
πρε. ὡς ταῦτά γ' ἐκ σοῦ στόματος εἰρῆσθαι δοκεῖν.
ἠλε. σὸν ἔργον ἤδη. πρόσθεν εἴληχας φόνου.
ὀρε. στείχοιμ' ἄν, εἴ τις ἡγεμὼν γίνοιθ' ὁδοῦ.
πρε. καὶ μὴν ἐγὼ πέμποιμ' ἂν οὐκ ἀκουσίως.
ὀρε. ὦ Ζεῦ πατρῷε, καὶ τροπαῖ' ἐχθρῶν ἐμῶν,
οἴκτειρε θ' ἡμᾶς· οἰκτρὰ γὰρ πεπόνθαμεν.
ἠλε. οἴκτειρε δῆτα σούς γε φύντας ἐκγόνους.
ὀρε. ἥρα τε βωμῶν ἣ μυκηναίων κρατεῖς,
νίκην δὸς ἡμῖν, εἰ δίκαι' αἰτούμεθα.
ἠλε. δὸς δῆτα πατρὸς τοῖσδε τιμωρὸν δίκην.
ὀρε. σύ τ' ὦ κάτω γῆς ἀνοσίως οἰκῶν πάτερ,
καὶ γῆ τ' ἄνασσα, χεῖρας ᾗ δίδωμ' ἐμάς,
ἄμυν' ἄμυνε τοῖσδε φιλτάτοις τέκνοις.
νῦν πάντα νεκρὸν ἐλθὲ σύμμαχον λαβών,
οἵπερ γε σὺν σοὶ φρύγας ἀνάλωσαν δορί.
ἤκουσας, ὡς δεῖν' ἐξ ἐμῆς μητρὸς παθών,
χ' ὅσοι συνοῦσιν ἀνοσίους μιάστορας.
ἠλε. Πάντ' οἶδ', ἀκούει τάδε πατήρ, στείχειν δ' ἀκμή.
καὶ σοὶ προφωνῶ πρὸς τάδ' αἴγισθον θανεῖν.
ὡς εἰ παλαισθεὶς πτῶμα θανάσιμον πεσῇ,
τέθνηκα κἀγώ, μηδέ με ζῶσαν λέγε.
παίσω κάρα γὰρ τοὐμὸν ἀμφήκει ξίφει.
δόμων δ' ἔσω βᾶσ' εὐτρεπὲς ποιήσομαι.
ὡς ἢν μὲν ἔλθῃ πύστις εὐτυχὴς σέθεν,

ὀλολύξεται πᾶν δῶμα. θνήσκοντος δέ σου,
τἄναντί' ἔσται τῶνδε. ταῦτά σοι λέγω.
ὀρέ Πάντ' οἶδα. ἠλέ. πρὸς τάδ' ἄνδρα γίνεσθαί
σε χρή.
ὑμεῖς δέ μοι γυναῖκες εὖ πυρσεύετε
κραυγὴν ἀγῶνος τοῦδε. φρουρήσω δ' ἐγὼ
πρόχειρον ἔγχος, χειρὶ βαστάζουσ' ἐμῇ.
οὐ γάρ ποτ' ἐχθροῖς τοῖς ἐμοῖς νικωμένη,
δίκην ὑφέξω σῶμ' ἐμὸν καθυβρίσαι.
χορ Ἀταλᾶς ὑπὸ ματέρος ἀργείων
ὀρέων ποτὲ κληδὼν
ἐν πολιαῖσι μένει φήμαις.
εὐαρμόστοις ἐν καλάμοις
πᾶνα μοῦσαν ἡδύθροον
πνέοντ' ἀγρῶν ταμίαν
χρυσέαν ἄρνα καλλιπλόκαμον
πορεῦσαι. πετρίνοις τ' ἐπιστὰς
κᾶρυξ ἰάχει βαράθροις,
ἀγορὰν ἀγορὰν μυκηναῖ-
οι στοίχετε, μακαρείων
ὀψόμενοι τυράννων
φάσματα, δείματα· χοροὶ δ' ἀτρειδᾶν
ἐγέραιρον οἴκους.
θυμέλαι δ' ἐπίτναντο χρυσήλατοι.
σελαγεῖτο δ' αὖ ἄσυ
πῦρ ἐπιβώμιον ἀργείων.

λωτὸς

λωτὸς δὲ φθόγγον κελάδει
κάλλιστον, μουσᾶν θεράπων.
μολπαὶ δ᾽ ηὔξοντ᾽ ἐραταὶ
χρυσέας ἀρνὸς ἐπίλογοι
Θυέστου. κρυφίαις γὰρ εὐναῖς
πείσας ἄλοχον φίλαν
ἀτρέως, τέρας ἐκκομίζει πρὸς
δώματα. νεόμενος
δ᾽ εἰς ἀγόρους ἀΰτει τὰν κερό-
εσσαν ἔχειν χρυσεόμαλλον
κατὰ δώματα ποίμναν.
τότε δὴ τότε φαεννὰς
ἄστρων μετέβαλλει ὁδοὺς
Ζεύς, καὶ φέγγος ἀελίου,
λευκόν τε πρόσωπον ἀοῦς.
τὰ δ᾽ ἕσπερα νῶτ᾽ ἐλαύνει
θερμᾷ φλογὶ θεοπύρῳ.
νεφέλαι δ᾽ ἔνυδροι πρὸς ἄρκτον,
ξηραί τ᾽ ἀμμωνίδες ἕδραι
φθίνουσ᾽ ἄπειροι δρόσου καλλί-
στων ὄμβρων διόθεν στερεῖσαι·
λέγεται (τὰν δὲ πίστιν
σμικρὰν παρ᾽ ἐμοίγ᾽ ἔχει)
στρέψαι θερμὰν ἀέλιον
χρυσωπὸν ἕδραν ἀλλάξαν-
τα δυστυχίᾳ βροτείῳ,

θνατᾶς γνώμαν δίκας.
φοβεροὶ δὲ βροτοῖσι μῦθοι,
κέρδος δὲ πρὸς θεῶν θεραπείαις,
ὧν οὐ μνασθεῖσα πόσιν κτείνεις
κλεινῶν συγγενέτειρ' ἀδελφῶν.
ἔα, ἔα.
φίλαι, βοῆς ἠκούσατ' ἢ δοκῶ κενὴ
ὑπῆλθέ μ', ὥστε νερτέρα βροντὴ Διός;
ἰδοὺ τάδ' οὐκ ἄσημα πνεύματ' αἴρεται
δέσποιν' ἄμειψον δώματ' ἠλέκτρα τάδε.
ἠλέ φίλαι, τί χρῆμα; πῶς ἀγῶνος ἥκομεν;
χορ οὐκ οἶδα, πλὴν ἕν, φόνιον οἰμωγὴν κλύω.
ἠλέ ἤκουσα κἀγὼ. τηλόθεν μὲν, ἀλλ' ὅμως.
χορ μακρὰν γὰρ ἕρπει γῆρυς, ἐμφανής γε μήν.
ἠλέ ἀργεῖος ὁ στεναγμὸς, ἢ φίλων ἐμῶν;
χορ οὐκ οἶδα. πᾶν γὰρ μίγνυται μέλος βοῆς.
ἠλέ σφαγὴν ἀϋτεῖς τήνδε μοι. τί μέλλομεν;
χορ ἔπισχε, τρανῶς ὡς μάθῃς τύχας σέθεν.
ἠλέ οὐκ ἔστι. νικώμεσθα. ποῦ γὰρ ἄγγελοι;
χορ ἥξουσιν· οὔτοι βασιλέα φαῦλον κτανεῖν.
ἄγγ ὦ καλλίνικοι παρθένοι μυκηνίδες,
νικῶντ' ὀρέστην πᾶσιν ἀγγέλλω φίλοις,
ἀγαμέμνονος δὲ φονέα κείμενον πέδῳ
αἴγισθον. ἀλλὰ θεοῖσιν εὔχεσθαι χρεών.
ἠλέ τίς δ' εἶ σύ; πῶς μοι πιστὰ σημαίνεις τάδε;
ἄγγ οὐκ οἶσθ' ἀδελφοῦ μ' εἰσορῶσα πρόσπολον;

ἠλέ ὦ φίλτατ', ἐκ τοι δείματος δυσγνωσίαν
εἶχον προσώπου. νῦν δὲ γινώσκω σε δή.
τί φῄς; τέθνηκε πατρός γ' ἐμοῦ στυγνὸς φονεύς;

ἄγγ τέθνηκε. δισσοῖς ταῦθ' ἅ γ' οὖν βούλει, λέγω.
ὦ θεοί, δίκη τε πάνθ' ὁρῶσ', ἦλθές ποτε.

ἠλέ ποίῳ τρόπῳ δέ, καὶ τίνι ῥυθμῷ φόνου
κτείνει Θυέστου παῖδα, βούλομαι μαθεῖν.

ἄγγ ἐπεὶ μελάθρων τῶνδ' ἀπήραμεν πόδα,
εἰσβάντες ᾖμεν δίκροτον εἰς ἁμαξιτόν,
ἔνθ' ἦν ὁ κλεινὸς τῶν μυκηναίων ἄναξ,
κυρεῖ δὲ κήποις ἐν καταρρύτοις βεβώς,
δρέπων τερείνης μυρσίνης κάρα πλόκους.
ἰδών τ' ἀΰτει. χαίρετ' ὦ ξένοι. τίνες;
πόθεν, πορεύεσθέ τ' ἐκ ποίας χθονός;
ὁ δ' εἶπ' ὀρέστης· Θεσσαλοί. πρὸς δ' ἀλφεὸν
θύσοντες ἐρχόμεσθ' ὀλυμπίῳ διί.
κλύων δὲ ταῦτ' αἴγισθος, ἐννέπει τάδε·
νῦν μὲν παρ' ἡμῖν χρὴ συνεστίους ἐμοὶ
θοίνης γενέσθαι, τυγχάνω δὲ βουθυτῶν
νύμφαις. ἑῷοι δ' ἐξαναστάντες λέχους,
εἰς ταυτὸν ἥξετ'. ἀλλ' ἴωμεν εἰς δόμους.
καὶ ταῦθ' ἅμ' ἠγόρευε, καὶ χερὸς λαβὼν
παρῆγεν ἡμᾶς, οὐδ' ἀπαρνεῖσθαι χρεών.
ἐπεὶ δ' ἐν οἴκοις ἦμεν, ἐννέπει τάδε·
λουτρ' ὡς τάχιστα τοῖς ξένοις τις αἱρέτω,

ὡς ἀμφὶ βωμὸν στῶσι χερνίβων πέλας.
ἀλλ' εἰπ' ὀρέστης, ἀρτίως ἡγνίσμεθα
λουτροῖσι καθαροῖς ποταμίων ῥείθρων ἄπο.
εἰ δὲ ξένους ἀστοῖσι συνθύειν χρεὼν
αἴγισθ', ἕτοιμοι κοὐκ ἀπαρνούμεσθ' ἄναξ.
τοῦτον μὲν οὖν μεθεῖσαν ἐκ μέσου λόγον·
λόγχας δὲ θέντες, δεσπότου φρουρήματα,
δμῶες, πρὸς ἔργον πάντες ἵεσαν χέρας.
οἱ μὲν σφάγι' ἔφερον. οἱ δ', ἦρον κανᾶ.
ἄλλοι δὲ, πυρὰν ἧπτον, ἀμφί τ' ἐσχάρας
λέβητας ὤρθουν. πᾶσα δ' ἐκτύπει στέγη.
λαβὼν δὲ προχύτας μητρὸς εὐνέτης σέθεν,
ἔβαλλε βωμοὺς, τοιάδ' ἐννέπων ἔπη·
νύμφαι πετραῖαι, πολλάκις με βουθυτεῖν,
καὶ τὴν κατ' οἴκους Τυνδαρίδα δάμαρτ' ἐμὴν,
πράσσοντας ὡς νῦν, τοὺς δ' ἐμοὺς ἐχθροὺς κακῶς.
λέγων ὀρέστην καὶ σέ. δεσπότης δ' ἐμὸς,
τἀναντί' ηὔχετ', οὐ γεγωνίσκων λόγους
λαβεῖν πατρῷα δώματ'. ἐκ κανοῦ δ' ἑλὼν
αἴγισθος ὀρθὴν σφαγίδα, μοσχίαν τρίχα
τεμὼν, ἐφ' ἁγνὸν πῦρ ἔθηκε δεξιᾷ.
κἄσφαξ' ἐπ' ὤμων μόσχον ὡς ἦραν χεροῖν
δμῶες. λέγει δὲ σῷ κασιγνήτῳ τάδε·
ἐκ τῶν καλῶν κομποῦσι τοῖσι θεσσαλοῖς

εἶναι

εἶναι τόδ' ὅστις ταῦρον ἀρταμεῖ καλῶς,
ἵππους τ' ὀχμάζει. λάβε σίδηρον ὦ ξένε
δεῖξόν τε φήμην ἔτυμον ἀμφὶ θεσσαλῶν.
ὁ δ' εὐκρότητον δωρίδ' ἁρπάσας χεροῖν,
ῥίψας ἀπ' ὤμων εὐπρεπῆ πορπάματα.
Πυλάδην μὲν εἵλετ' ἐν πόνοις ὑπηρέτην,
δμῶας δ' ἀπωθεῖ. καὶ λαβὼν μόσχου πόδα
λευκὰς ἐγύμνου σάρκας, ἐκτείνων χέρα·
θᾶσσον δὲ βύρσαν ἐξέδειρεν, ἢ δρομεὺς
δισσοὺς διαύλους ἱππέους διήνυσε,
κἀνεῖτο λαγόνας. ἱερὰ δ' ἐς χεῖρας λαβὼν
αἴγισθος, ἤθρει. καὶ λοβὸς μὲν οὐ προσῆν
σπλάγχνοις. πύλαι δὲ καὶ δοχαὶ χολῆς πέλας
κακὰς ἔφαινον τῷ σκοποῦντι προσβολάς.
χ' ὢ μὲν σκυθράζει· δεσπότης δ' ἀνιστορεῖ,
τί χρῆμ' ἀθυμεῖς, ὦ ξέν', ὀρρωδῶ τινὰ
δόλον θυραῖον. ἔστι δ' ἔχθιστος βροτῶν
ἀγαμέμνονος παῖς, πολέμιός τ' ἐμοῖς δόμοις.
ὁ δ' εἶπε· φυγάδος δῆτα δειμαίνεις δόλον,
πόλεως ἀνάσσων; οὐχ ὅπως παστηρίαν
θοινασόμεσθα, φθιάδ' ἀντὶ δωρικῆς
οἴσει τις ἡμῖν κοπίδ', ἀπορρήξω χέλυν.
λαβὼν δὲ κόπτει. σπλάγχνα δ' αἴγισθος λαβὼν
ἤθρει διαιρῶν. τοῦ δὲ νεύοντος κάτω,

ὄνυχας ἐπ' ἄκρους στὰς κασίγνητος σέθεν,
εἰς σφονδύλους ἔπαισε. νωτιαῖα δὲ
ἔρρηξεν ἄρθρα. πᾶν δὲ σῶμ' ἄνω κάτω
ἤσπαιρεν. ἠλάλαζεν δυσθνήσκων φόνῳ.
δμῶες δ' ἰδόντες, εὐθὺς ἦξαν εἰς δόρυ,
πολλοὶ μάχεσθαι πρὸς δύ'. ἀνδρίας δ' ὕπο,
ἔστησαν ἀντίπρωρα σείοντες βέλη,
πυλάδης ὀρέστης τ'· εἶπε δ' οὐχὶ δυσμενὴς
ἥκω πόλει τῇδ', οὐδ' ἐμοῖς ὀπάοσιν.
φονέα δὲ πατρὸς ἀντετιμωρησάμην
τλήμων ὀρέστης. ἀλλὰ μή με κτείνετε
πατρὸς παλαιοὶ δμῶες. οἱ δ' ἐπεὶ λόγων
ἤκουσαν, ἔσχον κάμακας. ἐγνώσθη δ' ὕπο
γέροντος ἐν δόμοισιν ἀρχαίου τινός.
στέφουσι δ' εὐθὺς σοῦ κασιγνήτου κάρα
χαίροντες, ἀλαλάζοντες. ἔρχεται δέ σοι
κάρα γ' ἐπιδείξων οὐχὶ γοργόνος φέρων,
ἀλλ' ὃν στυγεῖς αἴγισθον. αἷμα δ' αἵματος
πικρὸς δανεισμὸς ἦλθε τῷ θανόντι νῦν.

χορ. θὲς εἰς χορὸν ὦ φίλα ἴχνος·
ὡς νεβρὸς οὐράνιον
πήδημα κουφίζουσα σὺν ἀγλαΐᾳ.
νικᾷ στεφανοφορίαν
κρείσσω τοῖς παρ' ἀλφειοῦ ῥεέθροις τελέσας
κασίγνητος σέθεν. ἀλλ' ἐπάειδε
καλλίνικον ᾠδὰν ἐμῷ χορῷ.

οὐ φί

ἠλέ. ὦ φέγγος, ὦ τέθριππον ἡλίου σέλας.
ὦ γαῖα καὶ νὺξ, ἣν ἐδερκόμην πάρος,
νῦν ὄμμα τοὐμὸν, ἀμπτυχαί τ' ἐλεύθεροι,
ἐπεὶ πατρὸς πέπτωκεν αἴγισθος φονεύς.
φέρ' οἷα δὴ 'γὼ καὶ δόμοι κεύθουσί μου
κόμης ἀγάλματ' ἐξενέγκωμαι φίλαι,
στέψω τ' ἀδελφοῦ κρᾶτα τοῦ νικηφόρου.
χορ. σὺ μὲν νῦν ἀγάλματ' ἄειρε
κρατί· τὸ δ' ἁμέτερον
χωρήσεται μούσαισι χόρευμα φίλον.
νῦν οἱ πάρος ἁμέτεροι
γαίας τυραννεύσουσιν φίλοι βασιλῆες
δικαίως, τοὺς δ' ἀδίκους καθελόντες.
ἀλλ' ἴτω ξύναυλος βοὰ χαρᾷ.
ἠλέ. ὦ καλλίνικε πατρὸς ἐκ νικηφόρου
γεγὼς ὀρέστα τῆς ὑπ' ἰλίῳ μάχης,
δέξαι κόμης σῆς βοστρύχων ἀνδήματα.
ἥκεις γὰρ οὐκ ἀχρεῖον ἔκπλεθρον δραμὼν
ἀγῶν' ἐς οἴκους, ἀλλὰ πολέμιον κτανὼν
αἴγισθον, ὃς σὸν πατέρα κἀμὸν ὤλεσε.
σύ τ' ὦ παρασπίς, ἀνδρὸς εὐσεβεστάτου
παίδευμα πυλάδη, στέφανον ἐξ ἐμῆς χερὸς
δέχου· φέρει γὰρ καὶ σὺ τῷδ' ἴσον μέρος
ἀγῶνος. αἰεὶ δ' εὐτυχεῖς φαίνοισθέ μοι.
ὀρέ. θεοὺς μὲν ἡγοῦ πρῶτον ἠλέκτρα τύχης
ἀρχηγέτας τῆσδ', εἶτα κἀμ' ἐπαίνεσον

τὸν τῶν θεῶν τε, τῆς τύχης θ' ὑπηρέτην,
ἥκω γὰρ οὐ λόγοισιν, ἀλλ' ἔργοις κτανὼν
αἴγισθον. ὡς δὲ τῷ σάφ' εἰδέναι, τάδε
προσθῶμεν, αὐτὸν τὸν θανόντα σοι φέρω,
ὃν εἴτε χρήζεις, θηρσὶν ἁρπαγὴν πρόθου,
ἢ σῦλον οἰωνοῖσιν αἰθέρος τέκνοις
πήξασ', ἔρεισον σκόλοπι. σὸς γὰρ ἐστι νῦν
δοῦλος, πάροιθε δεσπότης κεκλημένος.
ἠλέ αἰσχύνομαι μὲν, βούλομαι δ' εἰπεῖν ὅμως.
ὀρέ τί χρῆμα, λέξον ὡς φόβου γ' ἔξωθεν εἶ.
ἠλέ νεκροὺς ὑβρίζειν, μή μέ τις φθόνῳ βάλῃ.
ὀρέ οὐκ ἔστιν οὐδεὶς ὅστις ἂν μέμψαιτό σοι.
ἠλέ δυσάρεστος ἡμῶν καὶ φιλόψογος πόλις.
ὀρέ λέγ' εἴ τι χρήζεις σύγγον', ἀσπόνδοισι γὰρ
νόμοισιν ἔχθραν τῷδε συμβεβλήκαμεν.
ἠλέ εἶεν. τίν' ἀρχὴν πρῶτα σ' ἐξείπω κακῶν;
ποίας τελευτάς; τίνα μέσον τάξω λόγον;
καὶ μὴν δι' ὄρθρων γ' οὔποτ' ἐξελίμπανον
θρυλοῦσ' ἅγ' εἰπεῖν ἤθελον κατ' ὄμμα σὸν,
εἰ δὴ γενοίμην δειμάτων ἐλευθέρα
τῶν πρόσθεν. νῦν οὖν ἐσμέν. ἀποδώσω δέ σοι
ἐκεῖν', ἅ σε ζῶντ' ἤθελον λέξαι κακά.
ἀπώλεσάς με, κὠρφανὴν φίλου πατρὸς,
καὶ τήνδ' ἔθηκας, οὐδὲν ἠδικημένος.
κἄγημας αἰσχρῶς μητέρ', ἄνδρα τ' ἔκτανες
στρατηλατοῦνθ' ἕλλησιν, οὐκ ἐλθὼν φρύγας.

εἰς τοῦτο δ' ἦλθον ἀμαθίας, ὥστ' ἤλπισας
ὡς εἰς σὲ μὲν δὴ μητέρ' οὐχ ἕξεις κακὴν
γήμας. ἐμοῦ δὲ πατρὸς ἠδίκεις λέχη.
„ ἴστω δ' ὅταν τίς διολέσας δάμαρτά του
„ κρυπταῖσιν εὐναῖς, εἶτ' ἀναγκασθῇ λαβεῖν,
„ δύστηνός ἐστιν εἰ δοκεῖ, τὸ σωφρονεῖν
„ ἐκεῖ μὲν αὐτὴν οὐκ ἔχειν, παρ' οἷ δ' ἔχειν.
ἄλγιστα δ' οἰκεῖς, οὐ δοκῶν οἰκεῖν κακῶς.
ᾔδεισθα γὰρ δῆτ' ἀνόσιον γήμας γάμον,
μήτηρ δέ σ' ἄνδρα δυσσεβῆ κεκτημένη·
ἄμφω πονηρὼ δ' ὄντ' ἀφαιρεῖσθον τύχην,
κείνη τε τὴν σὴν, καὶ σὺ τοὐκείνης κακόν·
πᾶσιν δ' ἐν ἀργείοισιν ἤκουες τάδε,
ὁ τῆς γυναικὸς, οὐχὶ τ' ἀνδρὸς ἡ γυνή.
„ καί τοι τόδ' αἰσχρὸν, προστατεῖν γε δωμάτων
„ γυναῖκα, μὴ τὸν ἄνδρα. κἀκείνους στυγῶ
„ τοὺς παῖδας, ὅστις τοῦ μὲν ἄρσενος πατρὸς
„ οὐκ ὠνόμασται, τῆς δὲ μητρὸς ἐν πόλει.
„ ἐπίσημα γὰρ γήμαντι καὶ μείζω λέχη,
„ τ' ἀνδρὸς μὲν οὐδεὶς, τῶν δὲ θηλειῶν λόγος.
ὃ δ' ἠπάτα σε πλεῖστον οὐκ ἐγνωκότα
ηὔχεις τίς εἶναι τοῖσι χρήμασι σθένων.
„ τὰ δ' οὐδὲν, εἰ μὴ βραχὺν ὁμιλῆσαι χρόνον.
„ ἡ γὰρ φύσις βέβαιος, οὐ τὰ χρήματα.
„ ἡ μὲν γὰρ αἰεὶ παραμένουσ' αἴρει κακά·
„ ὁ δ' ὄλβος ἄδικος, καὶ μετὰ σκαιῶν ξυνὼν,

ἐξέ-

» ἐξέπτατ' οἴκων, σμικρὸν ἀνθήσας χρόνον.
ἃ δ' εἰς γυναῖκας, παρθένῳ γὰρ οὐ καλὸν
λέγειν σιωπῶ, γνωρίμως δ' αἰνίξομαι,
ὕβριζες ὡς δὴ βασιλικοὺς ἔχων δόμους
κάλλει τ' ἀραρών. ἀλλ' ἐμοί γ' εἴη πόσις
μὴ παρθενωπός, ἀλλὰ τ' ἀνδρείου τρόπου.
τὰ γὰρ τέκν' αὐτῶν, ἄρεος ἐκκρεμάννυται,
τὰ δ' εὐπρεπῆ δὴ κόσμος ἐν χοροῖς μόνον.
ἔρρ' οὐδὲν εἰδώς. ὧν ἐφευρεθεὶς χρόνῳ
» δίκην δέδωκας, ὧδέ τις κακοῦργος ὢν
» μή μοι, τὸ πρῶτον βῆμ' ἐὰν δράμῃ καλῶς,
» νικᾶν δοκείτω τὴν δίκην, πρὶν ἂν πέλας
» γραμμῆς ἵκηται, καὶ τέλος κάμψῃ βίου.
Χορ. ἔπραξε δεινά, δεινὰ δ' ἀντέδωκε σοὶ,
» καὶ τῷδ' ἔχει γὰρ ἡ δίκη μέγα σθένος.
Ορε. εἶεν. κομίζειν τοῦδε σῶμ' εἴσω χρεὼν,
σκότῳ γε δοῦναι δμῶας, ὡς ὅταν μόλῃ
μήτηρ, σφαγῆς πάροιθε, μ' εἰσίδῃ νεκρόν.
Ηλε. ἐπίσχες. ἐμβάλωμεν εἰς ἄλλον λόγον.
Ορε. τί δ' ἐκ μυκηνῶν μῶν βοηδρόμους ὁρῶ;
Ηλε. οὔκ. ἀλλὰ τὴν τεκοῦσαν, ἥ μ' ἐγείνατο.
Ορε. καλῶς ἄρ' ἄρκυν εἰς μέσην πορεύεται.
Ηλε. καὶ μὴν ὄχοισί τε καὶ στολῇ λαμπρύνεται.
Ορε. τί δῆτα δρῶμεν; μητέρ' ἢ φονεύσομεν;
Ηλε. μῶν σ' οἶκτος εἷλε μητρὸς ὡς εἶδες δέμας;
Ορε. φεῦ,

πῶς γὰρ κτάνω νιν, ἥ μ' ἔθρεψε κἄτεκεν;
ἠλέ. ὥσπερ πατέρα σὸν ἥδε κἀμὸν ὤλεσεν.
ὀρέ. ὦ φοῖβε, πολλήν γ' ἀμαθίαν ἐθέσπισας.
ἠλέ. ὅπου δ' ἀπόλλων σκαιὸς ᾖ, τίνες σοφοί;
ὀρέ. ὅστις μ' ἔχρησας μητέρ' ἣν οὐ χρῆν, κτανεῖν.
ἠλέ. βλάπτῃ δὲ δὴ τί πατρὶ τιμωρῶν σέθεν;
ὀρέ. μητροκτόνος νῦν φεύξομαι, τόθ' ἁγνὸς ὤν.
ἠλέ. καὶ μήν γ' ἀμύνων πατρὶ, δυσσεβὴς ἔσῃ;
ὀρέ. ἐγὼ δὲ μητρὸς τοῦ φόνου δώσω δίκας.
ἠλέ. τῷ δαὶ πατρῴαν διαμεθίης τιμωρίαν;
ὀρέ. ἆρ' αὔτ' ἀλάστωρ εἶπ' ἀπεικασθεὶς θεῶν;
ἠλέ. ἱερὸν καθίζων τρίποδ' ἐγὼ μὲν οὐ δοκῶ.
ὀρέ. οὐδ' ἂν πιθοίμην εὖ μεμαντεῦσθαι τάδε.
ἠλέ. οὔ, μὴ κακισθεὶς εἰς ἀνανδρίαν πέσῃς.
ὀρέ. ἀλλ' ἦ τὸν αὐτὸν τῇδ' ὑποστήσω δόλον;
ἠλέ. ᾧ καὶ πόσιν καθεῖλες, αἴγισθον κτανών.
ὀρέ. εἴσειμι· δεινοῦ δ' ἄρχομαι προβλήματος.
καὶ δεινὰ δράσω γ'. εἰ θεοῖς δοκεῖ τάδε,
ἔστω. πικρὸν δὲ, χ' ἡδύ τ' ἀγώνισμά μοι.
χορ. ἰὼ βασίλεια γύναι χθονὸς ἀργείας
παῖ Τυνδάρεω,
καὶ τοῖν ἀγαθοῖν ξύγγονε κούροιν
Διὸς, οἳ φλογερὰν αἰθέρ' ἐν ἄστροις
ναίουσι, βροτῶν ἐν ἁλὸς ῥοθίοις
τιμὰς σωτῆρας ἔχοντες·
χαῖρε, σεβίζω σ' ἴσα καὶ μάκαρας,

πλούτου ..δ ιν

πλούτου, μεγάλης τ' εὐδαιμονίας.
τὰς σὰς δὲ τύχας θεραπεύεσθαι
καιρὸς ὦ βασίλεια.

κλυ. ἔκβητ' ἀπήνης τρῳάδες, χειρὸς δ' ἐμῆς
λάβεσθ', ἵν' ἔξω τοῦ δ' ὄχου στήσω πόδα.
σκύλοισι μὲν γὰρ θεῶν κεκόσμηνται δόμοι
φρυγίοις, ἐγὼ δὲ τάσδε τρῳάδος χθονὸς
ἐξαίρετ' ἀντὶ παιδὸς ἣν ἀπώλεσα,
σμικρὸν γέρας, καλὸν δὲ κέκτημαι δόμοις.

ἠλέ. οὔκουν ἐγώ, δούλη γὰρ ἐκβεβλημένη
δόμων πατρῴων, δυστυχεῖς οἰκῶ δόμους,
μῆτερ λάβωμαι μακαρίας τῆς σῆς χερός;

κλυ. δοῦλαι πάρεισιν αἵδε, μὴ σύ μοι πόνει.

ἠλέ. τί δ' αἰχμάλωτόν τοι μ' ἀπῴκισας δόμων;
ᾑρημένων δὲ δωμάτων ᾑρήμεθα,
ὡς αἵδε, πατρὸς ὀρφαναὶ λελειμμέναι.

κλυ. τοιαῦτα μέντοι σὸς πατὴρ βουλεύματα,
εἰς οὓς ἐχρῆν ἥκιστ' ἐβούλευσεν φίλων.
,, λέξω δὲ καίτοι δόξ' ὅταν λάβῃ κακὴ
,, γυναῖκα, γλώσσῃ πικρότης ἔνεστί τις,
ὡς μὲν παρ' ἡμῖν οὐ καλῶς. τὸ πρᾶγμα δὲ
μαθόντα σ' ἢν μὲν ἀξίως μισεῖν ἔχεις,
στυγεῖν δίκαιον. εἰ δὲ μή, τί δεῖ στυγεῖν;
ἡμᾶς δ' ἔδωκε Τυνδάρεως τῷ σῷ πατρὶ
οὐχ ὥστε θνήσκειν, οὐδ' ἃ γειναίμην ἐγώ.
κεῖνος δὲ παῖδα τὴν ἐμὴν Ἀχιλλέως

λέκτροι.

λέκτροισι πείσας, ᾤχετ᾽ ἐκ δόμων ἄγων
πρυμνοῦχον αὖλιν. ἔνθ᾽ ὑπερτείνας πύλας
λευκὴν διήμησ᾽ Ἰφιγένης παρηίδα.
κεἰ μὲν πόλεως ἅλωσιν ἐξιώμενος,
ἢ δῶμ᾽ ὀνήσων τἄλλα τ᾽ ἐσῴζων τέκνα,
ἔκτεινε πολλῶν μίαν ὕπερ, σύγγνωστά νιν.
νῦν δ᾽ οὕνεχ᾽ ἑλένης μάργος ἦν, ὅτ᾽ αὖ λαβὼν
ἄλοχον κολάζειν προδότην οὐκ ἠπίστατο.
τούτων ἕκατι παῖδ᾽ ἐμὴν διώλεσεν.
ἐπὶ τοῖσδε τοίνυν, καίπερ ἠδικημένη,
οὐκ ἠγριούμην, οὐδ᾽ ἂν ἔκτανον πόσιν.
ἀλλ᾽ ἦλθ᾽ ἔχων μοι μαινάδ᾽ ἔνθεον κόρην,
λέκτροις τ᾽ ἐπεισέφρηκε, καὶ νύμφα δύω
ἐν τοῖς αὐτοῖσι δώμασι κατεῖχομεν.
» μῶρον μὲν οὖν γυναῖκες, οὐκ ἄλλως λέγω·
» ὅταν δ᾽ ὑπόντος τοῦδ᾽ ἁμαρτάνῃ πόσις
» τἄνδον παρώσας λέκτρα, μιμεῖσθαι θέλει
» γυνὴ τὸν ἄνδρα, χ᾽ ἄτερον κτᾶσθαι φίλον·
» κἄπειτ᾽ ἐν ἡμῖν ὁ ψόγος λαμπρύνεται,
» οἱ δ᾽ αἴτιοι τῶνδ᾽, οὐ κλύουσ᾽ ἄνδρες κακῶς.
εἰ δ᾽ ἐκ δόμων ἥρπαστο μενέλεως λάθρα;
κτανεῖν ὀρέστην χρῆν κασιγνήτης πόσιν,
μενέλαον ὡς σώσαιμι· σὸς δὲ πῶς πατὴρ
ἠνέσχετ᾽ ἂν ταῦτ᾽; εἶτα τὸν μὲν οὐ θανεῖν
κτείνοντα χρῆν τ᾽ ἄμ᾽, ἐμὲ δὲ πρὸς κείνου πα-
θεῖν;

ἔκτειν', ἐτρέφθην ἥνπερ ἦν πορεύσιμον
πρὸς τοὺς ἐκείνῳ πολεμίους. φίλων γὰρ ἂν
τίς ἂν πατρός σου φόνον ἐκοινώνησέ μοι.
λέγ' εἴ τι χρῄζεις. κἀντίθες παῤῥησίᾳ,
ὅπως τέθνηκε σὸς πατὴρ οὐκ ἐνδίκως.
ἠλέ. δίκαι' ἔλεξας. ἡ δίκη δ' αἰσχρῶς ἔχει.
,, γυναῖκα γὰρ χρὴ πάντα συγχωρεῖν πόσει,
,, ἥτις φρενήρης. ᾗ δὲ μὴ δοκεῖ τάδε,
οὐδ' εἰς ἀριθμὸν τῶν ἐμῶν ἥκεις λόγων.
μέμνησο μῆτερ οὓς ἔλεξας ὑστάτους
λόγους, διδοῦσα πρὸς σέ μοι παῤῥησίαν.
κλυ. καὶ νῦν γέ φημι, κοὐκ ἀπαρνοῦμαι τέκνον.
ἠλέ. ἆρα κλύουσα μῆτερ, εἶτ' ἔρξεις κακῶς;
κλυ. οὐκ ἔστι. τῇ σῇ δ' ἡδὺ προσθήσω φρενί.
ἠλέ. λέγοιμ' ἄν. ἀρχὴ δ' ἥδε μοι προοιμίου.
εἴθ' εἶχες ὦ τεκοῦσα βελτίους φρένας·
τὸ μὲν γὰρ εἶδος αἶνον ἄξιον φέρει,
Ἑλένης τε καὶ σοῦ, δύω δ' ἔφυτε συγγόνω
ἄμφω ματαίω, Κάστορός τ' οὐκ ἀξίω.
ἡ μὲν γὰρ ἁρπασθεῖσ' ἑκοῦσ' ἀπώλετο.
σὺ δ' ἄνδρ' ἄριστον Ἑλλάδος διώλεσας,
σκῆψιν προτείνουσ' ὡς ὑπὲρ τέκνου πόσιν
ἔκτεινας. οὐ γὰρ ὥς ἔγωγ' ἴσασιν εὖ.
ἥτις θυγατρὸς πρὶν κεκυρῶσθαι σφαγὰς,
νέον τ' ἀπ' οἴκων ἀνδρὸς ἐξωρμημένου,
ξανθὸν κατόπτρῳ πλόκαμον ἐξήσκεις κόμης.

,, γυνὴ δ' ἀπόντος ἀνδρὸς, ἥτις ἐκ δόμων
,, εἰς κάλλος ἀσκεῖ, διάγραφ' ὡς οὖσαν κακήν.
,, οὐδὲν γὰρ αὐτὴν δεῖ θύραισιν εὐπρεπὲς
,, φαίνειν πρόσωπον, ἤν τι μὴ ζητῇ κακόν.
μόνην δὲ πασῶν οἶδ' ἐγώ σ' ἑλληνίδων,
εἰ μὲν τὰ τρῷ' ἦν εὐτυχῆ, κεχαρμένην,
εἰ δ' ἥσσον' εἴη, συννεφοῦσαν ὄμματα,
Ἀγαμέμνον' οὐ χρῄζουσαν ἐκ τροίας μολεῖν.
καίτοι καλῶς γε σωφρονεῖν παρεῖχέ σοι,
ἄνδρ' εἶχες οὐ κακίον' Αἰγίσθου πόσιν,
ὃν ἑλλὰς αὑτῆς εἵλετο στρατηλάτην.
Ελένης δ' ἀδελφῆς τοιαῦτ' ἐξειργασμένης,
,, ἐξῆν κλέος σοι μέγα λαβεῖν. τὰ γὰρ κακὰ,
,, παράδειγμα τοῖς ἐσθλοῖσιν, εἰς ὄψιν τ' ἔχει.
εἰ δ' ὡς λέγεις, σὴν θυγατέρ' ἔκτεινε πατὴρ,
ἐγὼ τί σ' ἠδίκησ', ἐμός τε σύγγονος;
πῶς οὐ πόσιν κτείνασ', οὐ πατρῴους δόμους
ἡμῖν προσῆψας, ἀλλ' ἀπηνέγκω λέχει
τ' ἀλλότρια, μισθοῦ τοὺς γάμους ὠνουμένη,
κοὔτ' ἀντιφεύγει παιδὸς ἀντὶ σοῦ πόσις,
οὔτ' ἀντ' ἐμοῦ τέθνηκε, δὶς τόσως ἐμὲ
κτείνας ἀδελφῆς ζῶσαν. εἰ δ' ἀμείψεται
φόνον δικάζων φόνος, ἀποκτενῶ σ' ἐγὼ,
καὶ παῖς Ορέστης πατρὶ τιμωρούμενοι.
εἰ γὰρ δίκαι' ἐκεῖνα, καὶ τάδ' ἔνδικα.
,, ὅστις δὲ πλοῦτον, ἢ 'υγένειαν εἰσιδὼν

,, γαμεῖ πονηρὰν, μῶρός ἐστι· μικρὰ γὰρ
,, μεγάλων ἀμείνω σώφρον᾽ ἐν δόμοις λέχη.
Χορ. ,, τύχη γυναικῶν εἰς γάμους. τὰ μὲν γὰρ εὖ
,, τὰ δ᾽ οὐ καλῶς πίπτοντα δέρκομαι βροτῶν.
Κλυ. ὦ παῖ, πέφυκας πατέρα σὸν στέργειν ἀεί.
ἔστιν δὲ καὶ τόδ᾽· οἱ μὲν εἰσὶν ἀρσένων,
οἱ δ᾽ αὖ φιλοῦσι μητέρας μᾶλλον πατρός.
συγγνώσομαί σοι. καὶ γὰρ οὐχ οὕτως ἄγαν
χαίρω τι, τέκνον, τοῖς δεδραμένοις ἐμοί.
σὺ δ᾽ ὧδ᾽ ἄλουτος καὶ δυσείματος χρόα
λεχὼ, νεογνῶν ἐκ τόκων πεπαυμένη;
οἴμοι τάλαινα τῶν ἐμῶν βουλευμάτων·
ὡς μᾶλλον ἢ χρῆν ἤλασ᾽ εἰς ὀργὴν πόσιν.
Ἠλέ. ὀψὲ στενάζεις, ἡνίκ᾽ οὐκ ἔχεις ἄκη.
πατὴρ μὲν οὖν τέθνηκε· τὸν δ᾽ ἔξω χθονὸς
πῶς οὐ κομίζῃ παῖδ᾽ ἀλητεύοντα σόν;
Κλυ. δέδοικα. τοὐμὸν δ᾽, οὐχὶ τοὐκείνου σκοπῶ.
πατρὸς γὰρ, ὡς λέγουσι, θυμοῦται φόνῳ.
Ἠλέ. τί δαὶ πόσιν σὸν ἄγριον εἰς ἡμᾶς ἔχεις;
Κλυ. τρόποι τοιοῦτοι. καὶ σὺ δ᾽ αὐθάδης ἔφυς.
Ἠλέ. ἀλγῶ γάρ. ἀλλὰ παύσομαι θυμουμένη.
Κλυ. καὶ μὴν ἐκεῖνος οὐκέτ᾽ ἔσται σοὶ βαρύς.
Ἠλέ. φρονεῖ μέγ᾽· ἐν γὰρ τοῖς ἐμοῖς ναίει δόμοις.
Κλυ. ὁρᾷς ἂν αὖ σὺ ζωπυρεῖς νείκη νέα;
Ἠλέ. σιγῶ. δέδοικα γάρ νιν ὡς δέδοικ᾽ ἐγώ.
Κλυ. παῦσαι λόγων τῶνδ᾽. ἀλλὰ τί μ᾽ ἐκάλεις τέ-
κνον;

ἠλε ἤκουσας οἶμαι τῶν ἐμῶν λοχευμάτων.
τούτων ὕπερ μου θῦσον· οὐ γὰρ οἶδ' ἐγὼ
δεκάτῃ σελήνῃ παιδὸς ὡς νομίζεται.
τρίβων γὰρ οὐκ εἰμ', ἄτοκος οὖσ' ἐν τῷ πάρος.
κλυ ἄλλης τὸ δ' ἔργον, ἥ σ' ἔλυσεν ἐκ τόκων.
ἠλε αὐτὴ λόχευον, κἄτεκον μόνη βρέφος.
κλυ οὕτως ἀγείτων οἶκος ἵδρυται φίλων;
ἠλε πένητας οὐδεὶς βούλεται κτᾶσθαι φίλους.
κλυ ἀλλ' εἶμι. παιδὸς ἀριθμὸν ὡς τελεσφόρον
θύσω θεοῖσι· σοὶ δ' ὅταν πράξω χάριν
τήνδ', εἶμ' ἐπ' ἀγρὸν· οὗ πόσις θυηπολεῖ
νύμφαισιν. ἀλλὰ τούσδ' ὄχους ὀπάονες
φάτναις ἄγοντες, πρόσθετ'. ἡνίκ' ἂν δέ με
δοκῆτε θυσίας τῆσδ' ἀπηλλάχθαι θεοῖς,
πάρεστε. δεῖ γὰρ καὶ πόσει δοῦναι χάριν.
ἠλε χώρει πένητας εἰς δόμους. φρούρει δέ μοι
μή σ' αἰθαλώσῃ πολύκαπνον στέγος πέπλους.
θύσεις γὰρ οἷα χρή σε δαίμοσι θύειν.
κανοῦν δ' ἐνῆρκται, καὶ τεθηγμένη σφαγίς,
ἥπερ καθεῖλε ταῦρον, οὗ πέλας πεσῇ
πληγεῖσα. νυμφεύσει δὲ κἂν ᾅδου δόμοις
ᾧπερ ξυνηῦδες ἐν φάει. τόσην δ' ἐγὼ
δώσω χάριν σοι, σὺ δ' ἐμοὶ δίκην πατρός.
χορ ἀμοιβαὶ κακῶν μετά-
τροποι πνέου-
σιν αὖραι δόμων.

τότε μὲν λουτροῖς
ἔπεσεν ἐμὸς ἐμὸς ἀρχέτας,
ἰάχησε δὲ στέγα, λάϊνοί
τε θριγκοὶ δόμων, τάδ' ἐνέποντος. ὦ
σχετλία τί με γύναι φονεύεις, φίλαν
πατρίδα δεκέτεσιν ἐν σποραῖ-
σιν ἐλθόντ' ἐμάν;
παλίρρους δὲ τάνδ' ὑπάγεται δίκα
διαδρόμου λέχους, μελέαν, ἅ πόσιν
χρόνιον ἱκόμενον εἰς οἴκους,
κυκλώπειά τ' οὐράνια τείχε', ὀ-
ξυθήκτῳ βέλει ἔκανεν αὐτόχειρ,
πέλεκυν ἐν χεροῖν λαβοῦσα. τλάμων
πόσις ὅτι ποτὲ τὰν τάλαι-
ναν ἔσχε κακόν.
ὀρεία τὶς ὡς λέαιν' ὀργάδων
δρύοχα νεμομένα, τάδε κατήνυσεν.

κλυ ὦ τέκνα, πρὸς θεῶν μὴ κτάνητε μητέρα.

χορ κλύεις ὑπώροφον βοάν;

κλυ ἰώ μοι μοι.

χορ ᾤμωξα κἀγὼ πρὸς τέκνων χειρουμένης,
νέμει τοι δίκαν θεὸς ὅταν τύχῃ.
σχέτλια μὲν ἔπαθες, ἀνόσια δ' εἰργάσω
τάλαιν' εὐνέταν.
ἀλλ' οἵδε, μητρὸς νεοφόνοις ἐν αἵμασι
πεφυρμένοι, βαίνουσιν ἐξ οἴκων πόδα.

πρό-

τρόπαια δείγματ' ἀθλίων προσφθεγμάτων.
οὐκ ἔστιν οὐδ' εἰς οἶκος ἀθλιώτερος
τῶν Ταντάλειων, οὐδ' ἔφυ ποτ', ἐκ γόνων.
ὀρέ. ἰὼ γᾶ καὶ ζεῦ πανδερκέτα βροτῶν,
ἴδετε τάδ' ἔργα φόνια μυσαρά.
δίγονα σώματ' ἐν χθονὶ κείμενα, πλαγᾷ
χερὸς ὑπ' ἐμᾶς, ἄποιν' ἐμῶν πημάτων.
ἠλέ. δακρύτ' ἄγαν ὦ σύγγον'. αἰτία δ' ἐγώ.
διὰ πυρὸς ἔμολον ἁ τάλαινα ματρὶ τᾷ-
δ'· ἅ μ' ἔτικτε κούραν.
ἰὼ τύχας σᾶς. τύχας μᾶτερ τεκοῦ-
σ' ἄλαστα μέλεα
καὶ πέρα γε παθοῦσα σῶν
τέκνων ὑπαί·
πατρὸς δ' ἔτι-
σας φόνον δικαίως.
ὀρέ. ἰὼ φοῖβ' ἀνύμνησας δίκαν,
ἄφαντα φανερὰ δ' ἐξέπρα-
ξας ἄχεα, φόνια δ' ὤπασας λέχε' ἀπὸ γᾶς
τᾶς ἑλλανίδος.
τίνα δ' ἑτέραν μόλω πόλιν; τίς ξένος;
τίς εὐσεβὴς ἐμὸν κάρα προσόψεται;
ματέρα κτανόντος;
ἠλέ. ἰὼ μοι μοι. ποῖ δ' ἐγώ;
τίν' εἰς χορόν;
τίνα γάμον εἶμι; τίς πόσις με δέξεται

νυμφικὰς ἐς εὐνάς;
ὀρέ. πάλιν πάλιν φρόνημα σὸν
μετεστάθη πρὸς αὔραν.
φρονεῖς γὰρ ὅσια νῦν, τότ' οὐ φρονοῦσα.
δεινὰ δ' εἰργάσω φίλα
κασίγνητον οὐκ ἐθέλοντα.
κατεῖδες οἷον ἁ τάλαιν' ἔξω πέπλων
ἔβαλεν, ἔδειξε μασὸν ἐν φοναῖς;
ἰώ μοι μοι. πρὸς πέδῳ
τιθεῖσα γόνιμα μέλεα, τὰν κόμαν δ' ἐγώ.
ἠλέ. σάφ' οἶδα δι' ὀδύνας ἔβας,
ἰήϊον κλύων γόον
μητρὸς, ἅ σ' ἔτικτε.
ὀρέ. βοὰν δ' ἔλασκε τάνδε, πρὸς γένυν ἐμὰν
τιθεῖσα χέρας.
τέκος ἐμὸν λιταίνω.
παρῄδων τ' ἐξ ἐμᾶν
ἐκριμνᾶθ'. ὥστε χέρας ἐμὰς λιπεῖν βέλος.
χορ. τάλαινα πῶς ἔτλας φόνον
δι' ὀμμάτων ἰδεῖν σέθεν,
μητρὸς ἐκπνεούσας;
ὀρέ. ἐγὼ μὲν ἐπιβαλὼν φάρη κόραις ἐμαῖ-
σι, φασγάνῳ κατηρξάμαν,
ματρὸς ἔσω δέρας μεθείς.
ἠλέ. ἐγὼ δ' ἐπεκέλευσά σοι·
ξίφους τ' ἐφαψάμην ἅμα.

δεινό-

χορ. δεινοτάτων παθέων ὄρεξας.
λαβοῦ, κάλυπτε μέλεα ματέρος.
πέπλοις καθάρμοσον σφαγάς.
φονέας ἔτικτες ἆρά σοι.
ἠλέ. ἰδοὺ φίλα τε, κοὐ φίλα,
φάρεά γ' ἀμφιβάλλομεν,
τέρμα κακῶν μεγάλων δόμοισιν.
χορ. ἀλλ' οἵδε δόμων ὑπὲρ ἀκροτάτων
φαίνουσί τινες δαίμονες, ἢ θεῶν
τῶν οὐρανίων· οὐ γὰρ θνητῶν
γ' ἥδε κέλευθος· τί ποτ' εἰς φανερὰν
ὄψιν βαίνουσι βροτοῖσιν;
διό. Ἀγαμέμνονος παῖ, κλῦθι· δίπτυχοι δέ σε
καλοῦσι μητρὸς σύγγονοι διόσκοροι,
κάστωρ, κασίγνητός τε πολυδεύκης ὅδε.
δεινὸν δὲ ναὸς ἀρτίως πόντου σάλον
παύσαντ' ἀφίγμεθ' ἄργος, ὡς εἰσείδομεν
σφαγὰς ἀδελφῆς τῆσδε, μητρὸς δὲ σῆς.
δίκαια μὲν νῦν ἥδ' ἔχει. σὺ δ' οὐχὶ δρᾷς.
φοῖβος δὲ φοῖβος. ἀλλ' ἄναξ γάρ ἐστ' ἐμός,
σιγῶ. σοφὸς δ' ὢν, οὐκ ἔχρησέ σοι σοφά.
αἰνεῖν δ' ἀνάγκη ταῦτα. τἀντεῦθεν δὲ χρὴ
πράσσειν ἃ μοῖρα, ζεύς τ' ἔκρανε σοῦ πέρι.
πυλάδῃ μὲν ἠλέκτραν δὸς ἄλοχον εἰς δόμους,
σὺ δ' ἄργος ἔκλιπ'· οὐ γάρ ἐστι σοι πόλιν
τήνδ' ἐμβατεύειν, μητέρα κτείναντα σήν.

δειναὶ δὲ κῆρες, αἱ κυνώπιδες θεαὶ,
τροχηλατήσουσ' ἐμμανῆ πλανώμενον.
ἐλθὼν δ' Ἀθήνας, Παλλάδος σεμνὸν βρέτας
πρόσπτυξον. εἵρξει γάρ νιν ἐπτοημένας
δεινοῖς δράκουσιν ὥστε μὴ ψαύειν σέθεν,
γοργῶπ' ὑπερτείνουσά σου κάρα κύκλον.
ἔστιν δ' Ἀρεός τις ὄχθος οὗ πρῶτον θεοὶ
ἕζοντ' ἐπὶ ψήφοισιν αἵματος πέρι,
Ἀλιῤῥόθιον ὅτ' ἔκταν' ὠμόφρων ἄρης,
μῆνιν θυγατρὸς ἀνοσίων νυμφευμάτων,
πόντου κρέοντος παῖδ'. ἵν' εὐσεβεστάτη
ψῆφος, βεβαία τ' ἐστὶν ἔκ τε τοῦ θεοῦ.
ἐνταῦθα καὶ σὲ δεῖ δραμεῖν φόνου πέρι.
ἴσαι δέ σ' ἐκσώζουσι μὴ θανεῖν δίκῃ
ψῆφοι τεθεῖσαι. λοξίας γὰρ αἰτίαν
εἰς αὑτὸν οἴσει, μητρὸς χρήσας φόνον.
καὶ τοῖσι λοιποῖς ὅδε νόμος τεθήσεται,
νικᾶν ἴσαις ψήφοισι τὸν φεύγοντ' ἀεί.
δειναὶ μὲν οὖν θεαὶ τῷδ' ἄχει πεπληγμέναι,
πάγον παρ' αὐτὸν χάσμα δύσονται χθονός.
σεμνὸν βροτοῖσιν εὐσεβὲς χρηστήριον.
σὲ δ' ἀρκάδων χρὴ πόλιν ἐπ' ἀλφειοῦ ῥοαῖς
οἰκεῖν, λυκαίου πλησίον σηκώματος.
ἐπώνυμος δὲ σοῦ πόλις κεκλήσεται.
σοὶ μὲν τάδ' εἶπον. τὸν δὲ δ' αἰγίσθου νέκυν,
ἄργους πολῖται γῆς καλύψουσιν τάφῳ.

μητέρα

μητέρα δὲ τὴν σὴν, ἄρτι ναυπλίαν παρὼν
Μενέλαος ἐξ οὗ Τρωϊκὴν εἷλε χθόνα,
Ἑλένη τε θάψει. Πρωτέως γὰρ ἐκ δόμων
ἥκει λιποῦσ' αἴγυπτον. οὐδ' ἦλθε φρύγας.
ζεὺς δ' ὡς ἔρις γένοιτο καὶ φόνος βροτῶν,
εἴδωλον ἑλένης ἐξέπεμψ' εἰς ἴλιον.
Πυλάδης μὲν οὖν κόρην τε καὶ δάμαρτ' ἔχων
ἀχαιΐδος γῆς οἴκαδ' εἰσπορευέτω,
καὶ τὸν λόγῳ σὸν πενθερὸν κομιζέτω
φωκέων ἐς αἶαν, καὶ δότω πλούτου βάρος.
σὺ δ' ἰσθμίας γῆς αὐχέν' ἐμβαίνων ποδὶ,
χώρει πρὸς οἶκον κεκροπίας εὐδαίμονα.
πεπρωμένην γὰρ μοῖραν ἐκπλήσας φόνου,
εὐδαιμονήσεις τῶνδ' ἀπαλλαχθεὶς πόνων.

Χορ. ὦ παῖδε διός, θέμις εἰς φθογγὰς
τὰς ὑμετέρας ἡμῖν πελάθειν;

Διό. θέμις· οὐ μυσαροῖς τοῖσδε σφαγίοις.

Ὀρέ. κἀμοὶ μύθου μέτα Τυνδαρίδαι;

Διό. καὶ σοί· φοίβῳ τήνδ' ἀναθήσω
πρᾶξιν φονίαν.

Χορ. πῶς ὄντε θεὼ, τῆσδέ τ' ἀδελφὼ
τῆς καταφθιμένης
οὐκ ἠρκέσατον κῆρας μελάθροις;

Διό. μοίρας ἀνάγκης ἡγεῖτο χρεὼν,
φοίβου τ' ἄσοφοι γλώσσης ἐνοπαί.

Ἠλέ. τί δαὶ μ' Ἀπόλλων; ποῖοι χρησμοὶ

φονίαν ἔδοσαν μητέρι γενέσθαι;

διόσκ. κοιναὶ πράξεις, κοινοὶ δὲ πότμοι.
μία δ' ἀμφοτέρους
ἄτη πατέρων διέκναισεν.

ὀρέ. ὦ σύγγονέ μοι, χρονίαν σ' ἐσιδὼν,
τῶν σῶν εὐθὺς φίλτρων στέρομαι,
καὶ σ' ἀπολείψω σου λειπόμενος.

διόσκ. πόσις ἔστ' αὐτῇ καὶ δόμος. οὐχ ἥ-
δ' οἰκτρὰ πέπονθε, πλὴν ὅτι λείπει
πόλιν ἀργείων.

ὀρέ. καὶ τίνες ἄλλαι στοναχαὶ μείζους,
ἢ γῆς πατρῴας ὅρον ἐκλιπεῖν;
ἀλλ' ἐγὼ οἴκων ἔξειμι πατρὸς
καὶ ἐπ' ἀλλοτρίαις ψήφοισι, φόνον
μητέρος ὑφέξω.

διόσκ. θάρσει. Παλλάδος ὁσίαν ἥξεις
πόλιν, ἀλλ' ἀνέχου.

ἠλέ. περί μοι στέρνοις στέρνα πρόσαψον
σύγγονε φίλτατε.
διά γὰρ ζευγνῦσ' ἡμᾶς πατρῴων
μελάθρων, μητρὸς φόνιοι κατάραι.

ὀρέ. βάλε, πρόσπτυξον σῶμα, θανόντος
δ' ὡς ἐπὶ τύμβῳ καταθρήνησον.

διόσκ. φεῦ φεῦ.
δεινὸν τόδ' ἐγηρύσω
καὶ θεοῖσι κλύειν.

ἔνι γὰρ κἀμοί, τοῖς τ' οὐρανίδαις
οἶκτοι θνητῶν πολυμόχθων.
ὀρέ. οὐκέτι σ' ὄψομαι.
ἠλέ. οὐδ' ἐγὼ εἰς σὸν βλέφαρον πελάσω.
ὀρέ. τάδε λοίσθιά μοι προσφθέγματά σου.
ἠλέ. ὦ χαῖρε πόλις.
χαίρετε δ' ὑμεῖς
πολλὰ πολίτιδες.
ὀρέ. ὦ πιστοτάτη,
στείχεις ἤδη;
ἠλέ. στείχω βλέφαρον τέγγουσ' ἁπαλόν.
ὀρέ. Πυλάδη, χαίρων ἴθι, νυμφεύου
δέμας ἠλέκτρας.
διό. τοῖσδε μελήσει γάμος· ἀλλὰ κύνας
τάσδ' ὑποφεύγων, στεῖχ' ἐπ' ἀθηνῶν.
δεινὸν γὰρ ἴχνος βάλλουσ' ἐπὶ σοὶ
χειροδράκοντες, χρῶτα κελαιναί.
δεινῶν ὀδυνῶν καρπὸν ἔχουσαι.
νὼ δ' ἐπὶ πόντον Σικελὸν σπουδῇ
σώζον τε ναῶν πρῴρας ἐνάλους,
διὰ δ' αἰθερίας στείχοντε πλακός,
τοῖς μὲν μυσαροῖς, οὐκ ἐπαρήγομεν.
οἷσι δ' ὅσιον, καὶ τὸ δίκαιον,
φίλον ἐν βιότῳ, τούτους χαλεπῶν
ἐκλύοντες μόχθων, σώζομεν.
" οὕτως ἀδικεῖν μηδεὶς θελέτω,

μηδ'

" μὴ δ' ἐπιόρκων μέτα συμπλείτω.
θεὸς ὢν θνητοῖς ἀγορεύω.
Χο. χαίρετε. χαίρειν δ' ὅστις δύναται,
καὶ ξυντυχίᾳ μή τινι κάμνει,
θνητῶν εὐδαίμονα πράσσει.

ΤΕΛΟΣ.

EVRIPIDIS ELECTRA,
nunc primùm Latinitate donata.

Scena quidem huius fabulæ, constituitur in finibus Argiuæ terræ: Chorus autem constat ex indigenis fœminis.

PERSONAE FABVLAE.

Colònus Mycenæus	*Electra*
Orestes	*Pylades*
Muta persona	*Chorus*
Senex	*Nuncius.*

Gemini, scilicet Castor & Pollux.

PRAEFATVR COLONVS.

Ô *Terram, antiquum Argos, Inachi fluenta,*
Vnde quondam cum soluisset nauibus mille Martem,
In terram nauigauit Troianam Agamemnon rex:
Trucidato uero, qui imperabat Iliacæ terræ,
Priamo, captoq; Dardani nobili oppido,
Peruenit illud ipsum Argos. Celsis uero in
Templis fixit spolia plurima barbarorum.
Atq; illic quidẽ res prospere successit. at domi,
Occidit uxore à Clytemnestra per dolum,

Et Thyestis filij Aegisthi manu.
Ac ipse quidẽ, antiquis sceptris Tantali amissis,
Perijt: Aegisthus autem imperat terræ,
Vxorem illius Tyndaridem filiam habens.
Quos autem in ædibus reliquit cum ad Troiam nauigauit,
Masculumq; Oresten, fœmineum Electræ germen,
Illũ quidẽ patris grãdæuus suffuratur alũnus,
Oresten manu ab Aegisthi trucidandum,
Strophioq; cõmendauit Phocensium in terram alendum.
At in domo permansit Electra patris.
Hanc, ubi primùm floridum attigit pubertatis tempus,
Proci ambiebant Achiuæ proceres telluris.
Metuens aũt ne cui filios Argiuorum páreret
Agamemnonis uindices, continuit domi
Aegisthus, nec copulauit sponso ulli.
Postquã uero & hoc fuit metu ingenti plenus,
Ne cui furtim filios generoso páreret,
Necare ipsam statuit atrox. tamen
Mater ipsam seruauit Aegisthi ex manibus.
Namq; contra maritũ causam habuit qui perijt,
Filiorum autem ueritus est ne conflaret sibi inuidiam cæde.

His de causis tale quid commentus est
Aegisthus, qui quidem solum uertit, profugum
Agamemnonis filium, aurũ pollicitus est quisquis peremerit.
Nobis insuper dat Electram habere
In uxorẽ, progenitoribus quidem Mycenæis ab
Oriundis: non sanè ea parte redarguor.
Clari enim natalibus, at opum
Indigi sumus: unde generis splendor perit.
Quò inopi si dedisset, languidũ haberet metũ.
Nam si ipsam haberet autoritate pollens uir,
Sopitam resuscitaret Agamemnonis
Cædem, ultioq; maneret Aegisthum túnc.
Quam nunq̃ uir iste (conscia est mihi Venus)
Polluit cubili, uirgo autem adhuc certè est.
Pudet enim me beatorum uirorum proles
Nactum, uiolare, non dignus cum sim.
Ingemisco autem nomine, affinitate iunctum mihi
Miserum Orestem, si unquam Argos repetẽs,
Nuptias sororis inauspicatas aspiciet.
Quicunq; uero me esse ait stultum, si adeptus
Adolescentulam domum uirginem non attingam:
Mentis suæ praua regula se metiri
Modestium sciat, seq; adeò ipsum talem esse.

Elec. *O nox atra, aureorum siderum alumna,*
In qua hoc uas, huic insidens capiti
Ferens, fontes fluuiatiles accedo.
Non sanè egestatē ad tantā quod redacta sim,
Sed ut iniurias ostendamus Aegisthi dijs,
Lamentaq; ut edām ætherem in amplum patri.
Nam pestifera Tyndaris, mater mea,
Extrusit me ædibus, gratiam iniens à marito.
Cum pepererit autem alios filios Aegistho ex,
Alienos Orestem atq; me facit à familia.

Colo. *Cur ita, ô infœlix, mea laboras gratia,*
Labores ferens, prius molliter enutrita?
Et his me iūbente non desistis?

Elect. *Ego te parem dijs duco amicum.*
In calamitatibus enim meis non non insultasti proteruè.
Magna uero mortalibus pars fortunæ aduersæ
Medicum inuenire, sicuti ego te accepi.
Conuenit sanè me etiā iniussam, quantū possum
Labore releuantem, quo facilius feras
Vnà tolerare tecum labores: abunde tibi sunt
Quæ foris fiūt opera: domestica uero nos decet
Disponere: ingredienti uero operario
Ex publico, suaue est ea quæ intus sunt inuenire decenter.

Colo. *Quando ita uidetur tibi, eas. etenim non longe*

Fontes

Fontes ædibus ab istis. ego autem prima luce
Boues in arua agens, seminabo iugera.
,, Ociosus enim nemo, deos habens in ore,
,, Facultates quiret colligere absq; labore.
Or. Pylades, te nanq; in primis inter homines ego
Fidum iudico, & amicum, hospitemq; mihi:
Solus autem Orestem hunc admiratus es amicorum.
Agentem quæ ago; indigna ab Aegistho perpessus,
Qui meum iugulauit patrem, & infestißima
Mater. perueni autem ex deæ arcanis sacris
Argiuum ad solum, nemine conscio,
Cædem cæsoribus patris compensaturus mei.
Nocte aũt hac ad sepulchrũ profectus patris,
Lachrymasq; impendi, & comæ primitias persolui.
Pyramq; ad mactaui sanguinem ouium cædis,
Clam tyrannis, qui imperant huic terræ.
Ad confinium autem dedita opera deueni,
Ad terminos terræ huiusce, quo me recipiam pede
Aliam in terram, si me quis cognouerit uigilũ,
Quærentem sororem (aiunt enim ipsam matrimonio
Iunctam habitare, nec uirginem permansisse)

Vt conueniam ipſam, & cædis ſociam
Nactus, *quæ intra mœnia gerantur liquidò cognoſcam.*
Nunc igitur, dum clarum iubar óccidit,
Extra ſemitam iſtam greſſum alternabimus.
Aut enim aliqs arator, aut aliqua ancilla mulier
In cõſpectũ ueniet noſtrũ, quam ſciſcitabimur,
An hæc colat germana loca mea.
Atqui conſpicor hanc ex famulis neſcio quam,
Fontanum onus raſo capite
Geſtantem. ſedeamus, & percontemur
È ſerua muliere, ſi quod audire liceat dictum,
Qua gratia ô Pylades hanc acceßimus terram.

Elect. Intendere tempus eſt pedis impetum:
Hem, quin intras tu quæ fletui indulges.
Ehei, hei.
Fui Agamemnonis
Filia, meq́; peperit Clytemneſtra,
Odioſa Tyndari filia.
Vocant autem me miſeram
Electram ciues.
Heu heu, ob graues labores,
Et inſuauem uitam, ô pater.
Tu autem in Plutonis regia ſanè
Iaces, à tua coniuge iugulatus,
Aegiſthoq́;, ô Agamemnon.

Age

Age eundem excita luctum,
Reduc lachrymis manantem uoluptatem.
Tempus postulat ut moueas te ocyus.
O ingredere, ingredere inquā defuncta fletu.
Io mi mi.
Quá nam in urbe, quá ue in domo ô
Miser germane seruum agis,
Calamitosam in thalamis relinquens
Paternis, ad ærumnas
Mœstissimas sororem.
Adsis istorum laborum mihi
Miseræ solutor, ô Iupiter Iupiter,
Patriq; cædis
Detestandæ assertor uindexq;, Ar-
gos appellens pedem uagum.
Depone hoc uas meo à ca-
pite demens, ut patri lamentationes
Nocturnas alta uoce edam,
Vociferationem, næniā, carmē Plutoni, ô pater
Tibi infra terram pando luctus.
Quos assidue quotidie
Expedio: chara quidem
Vnguibus laniata ceruice.
Manumq; capiti euellentem capillos immittēs,
Ob mortem tuam.
Ah, ah. dilacera caput.

Qualis autem aliquis olòr canorus,
Flumineas apud undas,
Patrem amantißimum uocat,
Quod perijt dolosis laqueorum
Plagis: sic te infœlicem
Patrem ego defleo,
Lauacris ultimis ablutum corpore
Lecto in funestißimo mortis.
Heu mihi, eheu.
Ob acerbam quidem securim ictus tui ô pater,
Obq́; amarum à Troia reditus consilium.
Non cum mitris te uxor
Excepit, neq; sertis,
Sed ensibus ancipitibus dirum
Aegisthi damnum parans,
Fraudulentam habuit thori sociam.

Chor. *Agamemnonis ô filia ueni, E-*
lectra, ad tuã agrestem casam,
Venit aliquis, uenit lactis potor uir
Mycenæus, montes peragrans.
Nunciat autem, quod nunc triduò
Promulgant solenne sacrum
Argiui. cunctæ autem ponè heram
Virgines cum pompa incedent.

Elect. *Non ad splendores, ô sodales,*
Animo, neq; ad aurea

Monilia efferor
Misera, neq; frequentans choros
Argiuis cum sponsis,
Multis flexibus implicitum pulsabo bellum,
Lachrymis rigo,
Lachrymæ uero mihi curæ sunt
Miseræ indies.
Aspice meam squalidam comam,
Et scissuras istas meorum peplorum,
Licet quondam Agamemnonis
Filiæ, quæ regalia sunt,
Quæ è Troia allata: quæ mei patris
Meminit olim capta.

Ch. *O magnam deam: quin eas, & à me*
Mutuo accipe preciosa pallia quæ induas,
Aureáq; dono accipe, accessiones uenustatis.
Putas tuis lachrymis
Non colens deos, superiorem te fore
,, *Hostibus? Minime gemitibus,*
,, *Sed uotis deos colens,*
,, *Transiges iucundam uitam, ô filia.*

Ele. *Nullus deorum clamorem audit*
Infœlicis, non ueteres
Patris obtruncationes.
Ehei mihi, ob illum qui perijt,
Obq; uiuum erronem,

Qui alicubi terram exteram tenet
Miser, errore ductus ad pauperculum larem,
Inclyto patre prognatus.
Ipsa uero, in inopi, quæq; labore uictum quæri
tat, domo
Habito, animo contabescens,
Ab ædibus paternis profuga,
Montanas inhabitans petras præruptas:
Mater autem in cubilibus cæde maculata
Alterius existens coniunx habitat.
Chor. Multorum malorum Græcis causa extitit
Tuæ matris Helena soror, familiæq; tuæ.
Elect. Eheu mulieres, iam desij à lamentationibus.
Peregrini quidam apud domum illi domestica
Cubilia habentes, surgunt ex insidijs.
Fuga, tu quidē per uiam, intra domū uero ego,
Viros nebulones declinemus pede.
Orest. Mane ô misera, ne metuas meam manum.
Elect. O Phebe Apollo, supplex tibi ꝓcido ne moriar
Orest. Alios potius interficerem magis infensos q̃ tu.
Elect. Abi, ne tangas, quæ te non tangere fas est.
Orest. Non est quem attrectare liceat iustius.
Elect. Et qui ense accinctus ad ædes in insidijs latitas
meas.
Orest. Expectans audi, & mox non aliter dices.
Elect. Sto, omnino enim sum tua, potentior enim es.

Or. Adsum ferens tibi tui fratris sermones.
Ele. O charissime, utrum uiui an mortui?
Or. Viuit. primum enim tibi læta nunciare uolo.
Ele. Fœlicitatem precor in præmium suauissimorum uerborum.
Or. Ex æquo do istuc uobis ambobus fruendum.
Ele. Vbi terrarum est ærumnosus, miserum exilium ferens?
Or. Non uni sese astringens conficitur urbis legi.
Ele. Forsan inopia laborans quotidiani uictus.
Or. Habet quidem, inops tamen exulans uir.
Ele. Sermonem uero quem uenisti illius ferens?
Or. Nunquid uiuas, ubiq; uiuens calamitates feras.
Ele. Ergo uides meũ primùm quàm aridũ sit corpus.
Or. Doloribusq; contabuisti, adeò ut ego ingemiscam.
Ele. Et caput, & cincinnum abrasum nouacula.
Or. Mordet te frater, atq; cæsus fortassis pater.
Ele. Eheu. quid enim mihi hisce est charius?
Or. Papæ. quid uero de tuo fratre censes?
Ele. Absens iste, non præsens nobis charus.
Or. Ex eo tempore habitas hic ab urbe procul?
Ele. Nuptui data sum ô hospes letali connubio.
Or. Deploro fratrẽ tuum. Num Mycenæũ aliquẽ?
Ele. Non ut pater me sperabat elocare olim.
Or. Dic, quo certior redditus tuo fratri referam.

Elect. In hisce ab illo procul dissita incolo ædibus.

Orest. Fossor quispiā, aut bubulcus, dignus tali domo?

Elect. Pauper uir generosus, ergáq; me pius.

Orest. Quæ isthæc pietas inest tuo marito?

Elect. Nunquam lectum meum ausus est attingere.

Orest. Castitatem seruans quandam diuinam, aut te fastidiens?

Elect. Progenitores contumelia afficere meos dedignabatur.

Orest. Quomodo autem connubio tali non gauisus est adepto?

Elect. Non mei potentem, eum qui despondit me, iudicat hospes.

Orest. Teneo. Oresti ne quando det pœnas.

Elect. Istuc ipsum metuens. tum autem & modestus natura est.

Orest. Papæ.
Generosum uirum narras, beneq; tractandum.

Elect. Vbi tandem redierit domum, qui nunc abest?

Orest. Mater autem quæ te peperit ista poterat ferre?

Elect. Mulieres uiris, ô hospes, non liberis fauent.

Orest. Quamobrē uerò contumelia affecit isto pacto?

Elect. Parêre me uult inopi, tali credens.

Orest. Quo uidelicet filios non edas ultores.

Elect. Talia cœpit consilia, ob quæ mihi utinam det pœnas.

Scit

Or. *Scit'ne te esse uirginem genitricis maritus?*
Ele. *Nescit, clam id habemus ipsum.*
Or. *At tuæ sodales istos audierunt sermones?*
Ele. *Quare tege mea etiam tu dicta probè.*
Or. *Quid'nam Orestes ad istuc (s. dicet, uel aget) Argos si uenerit?*
Ele. *Rogas istuc? turpe sanè dixisti, non'ne nunc uigor?*
Or. *Reuersus autē, quī interfectores posset occidere patris?*
Ele. *Audacia utens, qua hostes usi sunt audacia in patrem.*
Or. *Nunquid ipsius opera matrem sustineres neci dare?*
Ele. *Illa ipsa securi, qua pater perijt.*
Or. *Dicam'ne ei hæc, & certa quæ abs te audio?*
Ele. *Mori iuuat, matris sanguinem ubi iugulando fudero meæ.*
Or. *Papæ.*
Vtinam adesset Orestes cominus audiens hæc.
Ele. *Atqui ô hospes, nō agnoscerem sanè aspiciens ipsum.*
Or. *Tenera enim, non mirum, seiuncta es ab ipso adolescente.*
Ele. *Vnus certè solus ipsum meorum agnosceret amicorum.*

Num

Orest. Num is quem ferunt ipsum subduxisse cædi?
Elect. Patris utiq; pædagogus grandæuus senex.
Orest. Trucidatus autem tuus parens tumulum nactus est?
Elect. Nactus est sicut nact⁹ est, pieictus extra ædes.
Orest. Ah ah quid audio: sensus quippe
,, Etiam ex exteris cladibus mordet mortales.
Dic age, ut edoctus tuo germano portem
Dicta ingrata, necessaria tamen auditu.
,, Inest uero commiseratio, ignorantia quidem nusquam
,, Sapientibus uiris est. neutiquam enim impune,
,, Mentem esse sapientibus nimis sapientem.
Chor. Etiam ego idem cum hoc desiderium animæ habeo.
Longius enim ab oppido existens, quæ in urbe fiunt mala
Haud noui, nunc autẽ uolo etiã ego perdiscere.
Elect. Dicam, si fas est: decet autẽ apud amicum exponere
Fortunam aduersam meam, & mei patris.
Quoniam autem prouocas sermonem, quæso hospes
Nuncia Oresti mea & ipsius infortunia.
Primùm quidem cuiusmodi in peplis pernoctẽ,
Squaloreq; quanto horream, sub tectisq;

Qualibus

Qualibus habitem, regalibus exclusa aedibus.
Ipsa quidem elaborans radijs peplos,
Aut nudum habebo corpus, & carebo.
Ipsa praeterea fontes flumineos baiulans,
Carens ferijs, sacris & choris priuata.
Renuo aūt cōmerciū fœminarū, existens uirgo.
Renuo porrò Castorē, cui antequā inter deos
Referretur, me despōdebāt, existentē cognatā.
At mater mea Phrygia inter spolia
Sellae insidet, ad autem sellas Asiaticae
Famulae astant, quas diripiendo acquisiuit meus pater,
Idaea pallia aureis compactae
Fibulis. cruor autem adhuc patris per tecta
Ater computrescit. qui uero ipsum occîdit,
In eosdem conscendens currus, proruit, quos pater solebat.
Et sceptra quibus Graecorū exercitum regebat
Fœdatis sanguine manibus, insolenter exultat tenens.
Agamemnonis autem tumba dedecore affecta,
Nunquam nec libamina, neq; ramum myrti
Accepit, rogus autem non culta ullo splendore & uenustate.
Vino autem madidus meae matris maritus
Ille insignis, ut ferunt, insultat sepulchro,

Saxisq; obruit monumentum lapideum patris,
Et istud audet dictum in nos dicere:
Vbi est filius Orestes, an non tumulo bene
Astans defendit? haec absens petulanter iactat.
Verum ô hospes, obsecro te renuncia istaec.
Multa uero id mandant: primùm ego interpres,
Manus, lingua, aerumnosáq; mens,
Caputq; meum rasum, illiusq; parens:
Turpe etenim, cum pater deleuerit Phryges,
Ipsum uirum unicum, qui & ipse unus est, non posse interficere,
Iuuenis existens, & ex praestantiore patre.
Chor. *Atqui cerno istum, tuum dico maritum,*
Postquam destitit à labore, domum accelerare.
Col. *Hem, quosnam in foribus uideo hospites?*
Quam nam ob causam istas ad agrestes portas
,, *Accesserunt? num me opus habentes. Mulieri sanè*
,, *Turpe est apud uiros stare iuuenes.*
Elect. *O charissime, in suspicionem ne uenias mihi.*
Qui fuit uerò scies sermonē. Hi enim hospites
Veniunt, Orestis ad me praecones sermonum.
Sed ô hospites, date ueniam dictis.
Col. *Quid aiunt? uir'ne est, & intuetur lumen?*
Elect. *Imò est, ex sermone horum: dicunt autē non incredibilia mihi.*

Num.

Co. Nunquid etiam patris, tuorumq; memor est malorum?

Ele. In spe hæc, imbecillis exulans uir.

Co. Venerunt autem Orestis quẽm commemorantes sermonem?

Ele. Exploratores misit istos meorum malorum.

Co. Igitur partim quidem spectant, partim uero tu nimirum explicas.

Ele. Nouerunt. nihil horum desit.

Co. An non dudũ oportebat ipsis aperuisse portas?
Pergite in domos. pro enim commodis uerbis
Munera hospitalia adipiscemini, qualia mea abdit domus.
Ferte ô serui has intra arma ædes,
Et nihil contradicite, à charo ipsi chari
Qui aduenistis uiro. licet enim pauper sim,
Non tamen animum maleuolum exhibebo.

Or. Per deos quæso, hic'ne uir est, qui unà celat nuptias
Tuas? Oresten non dedecore afficere uolens.

Ele. Iste uocatur maritus meus miseræ.

Or. Papæ.
,, Non est absolutum quicquam ad strenuitatem.
,, Habent enim agitationem indoles mortalium.
,, Iam enim uidi uirũ, strenuo ex patre ortũ (ros.
,, Planè nulli⁹ precij esse, frugiq; ex ignauis libe

F Famem.

,, Famemq; in uiri opulenti pectore,
,, Animumq; magnum in pauperis corpore.
Quomodo igitur quispiam illa discernens recte iudicabit?
Pluto'ne? malo sanè utetur iudice.
Aut ijs qui nihil possident? at habet uitium
,, Paupertas, docet enim uirũ sua indigẽtia malũ.
Sed ad arma ueniam: quis uero hastam respiciẽs
Testis esse queat, quisnam sit fortis?
Optimum temere hæc sinere neglecta.
Hic enim uir, neq; inter Argiuos magnus,
Neq; rursum magnificentia ædium turgidus,
Plebeius existens, optimus inuentus est.
An non sapietis, qui uanis opinionibus
Pleni erratis? & ex conuersatione homines
Iudicabitis, & ex moribus nobiles?
Tales enim ciuitates habitabunt bene,
,, Et domos. at carnes cassæ mente
Statuæ fori sunt: neq; enim lancea
Plus brachium robustum imbecilli manet.
In natura uerò hoc scilicet situm est, & in alacri pectore.
Quare, dignus enim & hic qui præsto est, & ille qui abest
Agamemnonis filius, cuius quidem gratia huc uenimus,

Accipia-

Accipiamus ædium diuerſoria, pergendum eſt
» O famili domos has intra. nam mihi pauper
» Fuerit promptus diuite potior hoſpes.
Probo quidem illius uiri exceptionẽ in domos,
Mallem tamen ſi frater me tuus
In beatam duxiſſet ipſe beatus domum.
Forſan autem uenerit. Apollinis enim rata
Oracula, hominũ aũt diuinationẽ ualere ſino.
Ch. Nunc quàm antehac magis ô Electra gaudio
Incaluimus corde: fortaſſe enim
Tardius progrediens fortuna, ſiſtet gradum eo melius.
Ele. O miſer, ſciens domus penuriam tuæ,
Cur iſtos excepiſti maiores te hoſpites?
Co. Quid, etiamſi ſunt, ut uidentur, nobiles,
An non inter humiles, et inter non, tuebuntur tamen?
Ele. Quando nunc peccaſti, inter tenuis fortunæ homines exiſtens,
Vade ad ſenem alumnum mei dilecti patris,
Qui ad flumen Tanaum Argiuæ limites
Diuidit terræ, Spartaniq; ſoli
Greges ſequitur, urbe pulſus.
Iube autem illum ipſum, domum, ſi aduenerit,
Subire, hoſpitumq; ad epulũ apparare quippiã.
Gaudebit ſanè, & ſupplicabit dijs,

Viuum ubi audierit filium, quem subduxit periculo olim.
Non enim paternis ex ædibus matre ab
Accipere quicquã potis est. acerba imò nunciaremus,
Si uiuum Orestem misera resciscceret adhuc.
Colo. *Quando uidetur tibi, hosce referam sermones*
Seni. perge uero, domum quàm ocyßime,
Et quæ intus sunt accura: multa quippe fœmina
Volens inuenire potest ad conuiuium fercula.
Sunt autem satis ea quæ domi etiam habeo,
Vt uno saltem die hos saturem cibo.
Talia cum animum incidunt,
,, *Considero, pecuniæ quod habent magnã uim,*
,, *Et ut hospitibus largiare, & corpus in morbum prolapsum*
,, *Sumptibus ad restituendum. ad diurnum autem cibum*
,, *Parum refert: quiuis enim saturatus uir,*
,, *Tam diues quàm pauper, tantundem aufert.*
Chor. *Inclitæ naues, quæ olim appulistis Troiam,*
Innumeris remis,
Ducentes choros unà cum Nereidibus,
Vbi amans tibiarum exsultabat delphin,
Proris cerulea rostra haben-
tibus circumuolutus,

Dedu-

Deducens illum Thetidis filium
Agilem saltu pedum Achillem,
Vnà cum Agamemnone, Troiæ
Ad Simoentis ripas.
Nereides autem Euboica littora relinquentes,
Vulcani ab aureis incudibus
Labores scutatos ferebant armorum,
Perq; Pelium, perq; ultimos
Ossæ sacros saltus,
Nympharum speculas,
Proserpinæ indagationem. ubi pater
Eques educauit Græciæ lumen,
Thetidis marinam prolem,
Pernicem pedibus, geminis Atrei filijs.
Ex Ilio reduce autem audiui à quodam
Portum capacem nauium qui subierat,
Tui, ô Thetidis fili,
Insignis scuti in circulo,
Huiusmodi signa,
Terrores Phrygios, cælata esse.
In ambitu quidem, umbonis sede
Perseum iugulatorem eminentem mari.
Pennigeris calceamen-
tis speciem Gorgonis tenere,
Iouis nuncio cum Mercurio,
Maiæ feroci filio.

In medio autem fulgebat clypeo,
Coruſcans circulus ſolis,
Equis unà cum aligeris.
Siderumq́; cœleſtes cœtus,
Vergiliæ, ſucculæ,
Hectoris oculis lubricis uagisq́; inſignes.
Porrò inaurato capite erant
Sphinges, unguibus celeberrimam prædam
Portantes. ambiente latera
Autem in ſpacio, ignem efflans currebat
Curriculo leæna, unguibus
Pirenæum impetu aggreſſa pullum.
In haſta autem lætifera, quadriiuges
Equi uibrabantur.
Niger autem terga aſperſerat puluis.
Talium regem bellicoſorum
Occidit uirorum
Tyndaris fidem matrimonij uiolans
Temeraria puella.
Vtiq; te olim cœlites
Demittent ad manes. licet
Adhuc etiam cruentam ſub ceruicem
Videbo ſanguinem effuſum ferro.
Senex. *Vbi ubi adoleſcentula ueneranda mea, heraq́;,*
Agamemnonis filia, quam olim enutriui ego?
Quàm acceſſum harum accliuẽ ædium habet,

Rugoſo

Rugoso uetulo hoc ad accedendum pede.
Tamen ad amicos utiq; exerenda est
Duplex spina, & reflexum genu.
O filia, iam enim te domi conspicor,
Adsum ferens tibi meorum pecorum
È grege tenerum fœtum suffuratus hunc.
Sertaq;, uasisq; uel fiscellis eximens lacticinia.
Antiquumq; thesaurum Bacchi hunc,
Fragrantia gratum, exiguum: sed immisce
Suauiter scyphum huic leniori uino.
Eat qui portet quispiã hospitibus hæc in ædes,
Ego aũt pannis his meorum péplorum, oculos
Quos lachrymis rigaui, abstergere uolo.

Ele. *Cur mi senex humentes hos oculos habes?*
Nunquid mea per interuallum temporis refricasti mala?
Aut Orestis miserũ exiliũ gemitu prosequeris,
Et patrem meum, quem olim manibus gestans,
Absque compensatione educasti tam tua, quàm tuorum amicorum?

Se. *Absq; compensatione. nihilominus tamen hoc non potui ferre.*
Veni enim ipsius ad sepulchrũ diuertens ab itinere,
Et procidens fleui, desertus.
Libaminaq;, soluto utre quem fero hospitibus,
Libaui. tumbæ uero circumdedi myrtos.

Rogum autem ad ipsum quem nigri uelleris
Victimam aspexi, sanguinemq; non ita pridem effusum.
Flauæq; cæsariei cincinnos abrasos.
Et miratus sum ô filia, quis'nam hominũ ausus fuerit
Ad tumulum uenire: non enim Argiuorum sanè quisquam fuit.
Sed uenit fortaßis tuus frater clam,
Accedens autem admiratus est miserum sepulchrum patris.
Aspice autem cæsariem, applicans tuæ comæ,
Num colores eius, detonsi sint capilli scilicet similes.
» Solent enim, sanguis idem quibus fuerit patris,
» Pleraq; similia corporis natura inesse.
Elect. Non digna uiro, mi senex, sapiente dicis.
Si occulto in terram hanc, Aegisthi metu
Putas fratrem meum animosum proficisci.
Deinde comæ qui congruet cirrus?
Ille quidem palestris uiri nobilis innutritus,
Hic uero toties pexus mollis. imò impoßibile est
Multis præterea inuenias capillos eiusdem coloris esse,
Etiam non prognatis stirpe eadem, ô senex.
Senex At tu uestigio insistens, soleæ perpende basim,

Num

Num respondens tuo pedi, sit mea filia.

Ele. *Et quî fieri possit in lapidibus strato campo*
Terræ pedũ dimensio? quod si uerò liceat hoc,
Duorum germanorum pes non queat esse par,
Viriq; & fœminæ, sed mas superat.

Se. *Non est, si ad terram frater uenisset,*
Radij qua dinoscere posses tela tui,
In qua olim ipsum surripui ne moreretur?

Ele. *Nescis, Orestes cum uertit solum,*
Iuuenculam me etiam tum fuisse? quòd si uerò etiam texuissem peplos,
Qui'nam, tum qui erat puer, nunc eandem haberet tunicam?
Nisi una accrescerent pepli cum corpore.
Sed quispiam eius sepulchrum misertus hospes
Tonsus est, cũ huiusce uigiles fefellisset terræ.

Se. *Ipsi uero hospites ubi sunt? uolo enim coràm*
Ipsos sciscitari tuo fratre de.

Ele. *At hi ex ædibus progrediuntur celeri pede.*

Se. *Atqui nobiles quidẽ, hoc uero agũt degeneres.*
Multi quippe existentes claris orti parentibus,
sunt ignaui.
Tamen uel salutem hospitibus his dicam.

Or. *Salue mi senetio, quem tandem Electra has*
Veteres uiri reliquias amici sortitur?

Ele. *Hic meum patrem enutriuit, ô hospes.*

Orest. Quid ais? hic ille est qui tuum aluit germanũ?
Elect. Hic est qui seruauit incolumem ipsum, si modo superat.
Orest. Eia.
Quid me intuitus est, tanq̃ argenti explorans
Nitidam impressam imaginẽ? num aßimilat me cuipiam?
Elect. Forsitan Orestis te æqualem gaudet aspiciens.
Orest. Chari certe uiri. cur uerò rotat circumcirca pedem?
Elect. Etiam ego hoc aspiciens, miror, ô hospes.
Senex. O ueneranda, supplica filia Electra dijs.
Elect. Pro aliqua absente re, aut aliqua præsente?
Senex. Vt accipias gratum thesaurum, quem ostendit Deus.
Elect. En uoco deos. aut quid nam dicis ô senex?
Senex. Inspice nunc illum, ô proles, charißimum.
Elect. Dudum timui, ne tu nõ iam sana mente sis præditus.
Senex. An non rectè sapio ego, tuum fratrẽ qui uideo?
Elect. Quî dixisti ô senex insperatum sermonem?
Senex. Videre inquam Orestem illum ipsum Agamemnonis filium.
Elect. Quod signum intuitus, quo fidem tibi habeam?
Senex. Cicatricem iuxta supercilium, qua olim in patris ædibus

Hinnu-

Hinnulum insectans, unà tecum cruentatus est prolapsus.

Ele. Quid ais? cerno quidem casus indicium.

Se. Et adhuc cunctaris pcidere ante charissimos?

Ele. Imò non amplius, mi senex. notis enim
Tuis persuasa sum animo. O qui lõgo post tempore uisus es,
Teneo te insperatò.

Or. Et à me teneris serò tandem.

Ele. Nunquam putaui.

Or. Nec ego speraui.

Ele. Ille es tu?

Or. Socius pugnæ sanè tibi solus: (retis.
Si modo extrahere detur, quem appeto, iactum

Ele. Confisa sum, aut non amplius existimandi sunt dij esse
„ Si iniqua iustitiæ præponderant.

Ch Venisti uenisti ô diu morata dies,
Fulsisti, declarasti manifestam
Vrbi facem. quæ diutino exilio
Paternis ab ædibus
Misera oberrans aduenit.
Deus inquam, Deus nostram aliquis promouet
Victoriam, ô amicissima.
Sustolle manus, intende sermonem, funde
Preces ad deos.

Fortuna tibi fortuna, ſ. aſpiret,
Frater ut ingrediatur urbem.

Oreſt. Eſto. gratas quidem uoluptates ſalutationum
Percepi, in poſterum uero eaſdem referemus.
At tu ô ſenex, opportune enim ades,
Suggere, quid deſignans, cæſorem ulciſci poſſim patris,
Matremq; conſortem impij connubij.
Eſt'ne mihi per Argos aliqua beneuolentia amicorum?
An penit⁹ ſubuerſi ſumus perinde ut fortunæ?
Cui conuerſabor nocturnus, aut interdiu?
Qua uia adoriemur hoſtes meos?

Senex. O fili, nullus infœliciter agenti tibi amicus.
,, Lucrum enim inſperatum res eſt iſthæc,
,, Ex æquo participem eſſe tam boni, quam mali.
Tu uerò, funditus totus excidiſti amicis,
Neq; reliquā feciſti ſpem: certus, ſis me audiēs.
In manu tua omnia ſita ſunt, & in fortuna,
Paternam domum & ciuitatem ut recuperes tuam.

Oreſt. Quid ergo agendo, eam rem aſſequemur?

Senex. Occiſo Thyeſtis filio, tuaq; matre.

Oreſt. Adſum propter iſtam coronam. ſed quo pacto adipiſcar?

Senex. Muros quidem ſubiens non, etſi maximè uelis.

Or. Præsidio muniti sunt, dextrisq; satellitum.
Se. Intelligis. metuit enim te, & nõ dormit planè.
Or. Age. tu ergo deinceps consule, ô senex.
Se. Quin me audi, modo enim aliquid subijt mihi.
Or. Bonum quid utinam indices, percipiã uero ego.
Se. Aegisthum uidi, quando reptaui huc.
Or. Admisi istud dictum: quibus in locis?
Se. Agros propè, hæc equorum pascua apud.
Or. Quid agentem? uideo enim spes ex rebus deploratis.
Se. Nymphis adornabat festum, ut uisus est mihi.
Or. Educationis'ne liberorum præmium, aut ante, futura sobole?
Se. Nescio: præter unum hoc, boues in epulum apparabat.
Or. Quot cum uiris? an solus seruis cum?
Se. Nullus aderat Argiuus, domestica sed manus.
Or. An'ne aliquis, q me notũ faciat uisum, ô senex?
Se. Famuli quidem sunt, quos ego non uidi unquã.
Or. Nobis autem forent, si superiores euaderemus, beneuoli?
Se. Ita dico: hoc enim proprium, tibi autem utile.
Or. Quomodo ergo ei propius accedam tandem?
Se. Incedens ea parte qua te boues immolans aspi-
Or. Via enim ista, ut apparet, agros habet. (ciat.
Se. Vnde uisum te epulo suo conuiuam uocet.

Amarumq;

Oreſt. Amarumq́; coepulonem, ſi Deus uolet.
Senex. Deinde è re nata ipſe diſpice.
Oreſt. Probè dixiſti. genitrix autem ubi eſt?
Senex. Argis: aderit autem in potu epulum ad.
Oreſt. Quid uero nõ unà cũ adeſt mea mater marito?
Senex. Vituperium pauens popularium, relicta eſt.
Oreſt. Intelligo. ſuſpectam eſſe ſe nouit ciuitati.
Senex. Ita eſt. odio laborat enim ſceleſta mulier.
Oreſt. Qua ratione autem illam, atq; hunc in eodẽ loco occidam?
Elect. Ego cædem ſanè matris ſtruam.
Oreſt. Atqui illa, fortuna diſponet bene.
Elect. Subſeruiat quidẽ duobus exiſtẽtibus, hac in re.
Senex. Ita fiet. excogitabis aũt quomodo matri cædem?
Elect. Dic ô ſenex hæc Clytemneſtræ, profectus.
Puerperam me renuncia eſſe maſcula prole.
Senex. Vtrum dudum enixam, aut recens iam?
Elect. Dic dies, in quibus ſe luſtrat puerpera.
Senex. Et quid tandẽ hoc matri admouet necem? (nis.
Elect. Aderit, poſtq̃ audierit puerperia meæ ægrotatio
Senex. Vnde? quid uerò ipſi te curæ eſſe credis ô filia?
Elect. Næ etiam deflebit claritatem mei partus.
Senex. Fortaßis. iterum ſanè ambagibus uerborũ utor.
Elect. Si uenerit utiq;, patet quod actum de ea eſt.
Senex. Atqui ad ipſas intro ædium fores.
Elect. Imò potius deflecte parũ ad Plutonis regiã hãc.

Certè

Se. Certè moriar, hanc si uidero ego unquam.
Ele. Primùm quidem nūc huic dux uiæ sis ô senex.
Se. Aegisthus ubi nunc rem diuinam facit dijs?
Ele. Deinde omnia matri quæ ex me audisti, dicito.
Se. Quo illa ex tuo ore sibi dicta esse credat?
Ele. Tibi id iam curæ sit. antè pars ad te pertinuit ce (dis.
Or. Pergerem sanè, si quis dux esset uiæ.
Se. At ego dux ero haud inuitus. (meos.
Or. O Iupiter patrie, & in fugam uertens hostes
Miserere nostri, miserabilia. n. perpessi sumus.
Ele. Miserere uidelicet, tui qui nati sumus nepotes.
Or. Iunoq́; aris quæ Mycenæis præsides,
Victoriam da nobis, si æqua postulamus.
Ele. Da scilicet patris hisce uindicem ultionem.
Or. Tuq; ô qui infra terrā præter fas habitas pater,
Et Tellus regina, palmas cui tendo meas,
Defende defende hosce charissimos liberos,
Nunc omnes uita functos adsis auxiliares assumens:
Qui quidem tecū Phrygas confecerunt hasta.
Audisti, quam dira à matre mea perpessus sim:
Et quotquot exosos habent nefandos scelestos.
Ele. Omnia, scio, audit hæc pater. pergere uero summa occasio est.
Et te cohortor ad hæc, Aegisthum ut è medio tollas,

Quasi

Quasi cum luctando prostratus casu letifero procumbat.
Mortua sum & ego, ne tu me uiuere asseras,
Feriam caput quippe meum ancipiti gladio.
Domum uero ingressa componam quæq;.
Nam si quidem allata fuerit fama læta de te,
Eiulabit tota domus. cæso autem te,
Contraria fient his. hæc tibi prædico.

Orest. *Omnia noui.* Elec. *Adhæc uirũ esse te oportet.*
Vos autem mihi, ô mulieres, rite face sublata significate
Vociferationem certaminis huius. excubias uero agam ego,
Promptam lanceam manu gestans mea.
Nunquam enim ab hostibus meis superata,
Rea peragar, quod corpus meũ turpitudinis labe asperserim

Chor. *Atala à matre profecta per Argiuos*
Montes iam olim fama
Inter priscos fert rumores:
Bene compactis arundinibus
Panem, Musam dulcisonam
Inflantem, ruris præsidem,
Aurei coloris agnam uillis insignem
Reportasse. saxeisq; insistens
Præco proclamat barathris,

Ad con-

Ad concionem ad concionem Mycenæi
Ite, beatorum
Visuri tyrannorum
Spectra, terriculamenta, cœtus autem Atridarum
Honore prosequebantur domos.
Aræ autem concutiebantur auro obductæ.
Resplendebat uero per urbem
Ignis in aris accensus Argiuorum.
Tibia autem sonum edit
Iucundissimum, Musarum *pedissequa.*
Cantus uerò ingeminabantur suaues
De aureo agno, musicam claudentes,
Thyestis*. furtiuo enim thoro*
Persuasi uxore amata
Atrei*, prodigium defert ad*
Aedes. prodiens
Vero in agros, clamabat cornigeram habere aurei uelleris
In ædibus gregem.
Ibi tum lucidas
Siderum immutat uias
Iupiter, & iubar solis,
Candidumq; aspectum auroræ.
Per occiduas uero plagas impellit equos
Calor, flamma cœlitus rutilante.

Nubes autem aquosæ ad ursam,
Aridæq; Ammoniticæ sedes
Pereunt expertes roris, optimis imbribus à Ioue orbatæ.
Fertur (fidem autem
Paruam apud me obtinet)
Vertisse se feruidam solis
Instar auri nitentem mansionem, immutatum
Magno cum infortunio mortalium,
Mortalis gratia uindictæ.
Horrendi sed mortalibus sermones,
Lucrum autem ad dijs obsequijs s. erit.
Quorum tu non memor maritum interficis
Clarorum soror existens fratrum.
Eia, ohe.
Sodales, uocem audistis? an opinio uana
Inuasit me, quasi ultimum tonitru Iouis?
Ecce hi non sine omine spiritus surgunt.
Hera permuta casam Electra istam.

Elect. *Charissima quid rei est? quid in certamē'ne deuenimus?*

Chor. *Haud scio, excepto uno hoc, letiferam uociferationem audio.*

Elect. *Audiui etiam ego, eminus quidem, sed tamen.*

Chor. *Procul enim appulit aures clamor, manifestus tamen.*

Argiuus

Ele. *Argiuus'ne gemitus, an amicorum meorum?*

Ch. *Nescio. totus enim confunditur sonus clamoris.*

Ele. *Cædem aduocas hanc mihi. quid moror?*

Ch. *Cohibe, liquidò ut cognoscas fortunas tuas.*

Ele. *Non licet, uictæ sumus. ubi enim nuncij sunt?*

Ch. *Venient. minime regem res leuis facilisq; occidisse.*

Nu. *O uictoria celebres uirgines Mycænides,*
Vicisse Orestem omnibus annuncio amicis,
Agamemnonis autem interfectorem iacere in campo
Aegisthum. sed dijs supplicare decet.

Ele. *Quis uerò es tu? quomodo mihi fide digna significas hæc?*

Nu. *Nescis, fratris quod me uideris ministrum?*

Ele. *O charissime, præ terrore sanè difficilem notitiam*
Habui tui uultus. nunc uerò cognosco te iam.
Quid ais? occubuit patris mei inuisus cæsor?

Nu. *Morti traditus est. iterum tibi, quæ sanè cupis, dico.*
O dij, & Vindicta, quæ omnia cernis, uenisti tandem.

Ele. *Quo modo autem, & qua congruentia cædis*

Iugulat Thyestis filium, cupio audire.

Nun. Postquam ædibus ab istis discessimus,
Ingressi uenimus habentem biuium in uiam regiam,
Illic erat clarus Mycenæorum rex;
Fortè fortuna autem hortos irriguos ingressus erat,
Carpens uiridis myrti capiti serta.
Cumq; uidisset proclamat: Saluete ô hospites. qui'nam estis?
Vnde, uenitisq; ex qua terra?
Respõdit uerò Orestes: Thessali, ad Alpheum
Sacra facturi uenimus Olympio Ioui.
His uero auditis, Aegisthus profert hæc:
Nunc quidem apud nos oportet conuiuas mihi
Epulo interesse, nam boues immolo
Nymphis. matutini autem surgentes è lecto,
Eòdem peruenietis. quin ingrediamur ædes.
Hæcq; simul loquebatur, & manu præhensa
Adducebat nos: neq; denegare fas erat.
Cumq; in ædibus essemus, profatur talia:
Lauacra quàm celerrime hospitibus aliquis ferat,
Vt ponè aram stent lotiones manuum propè.
At, inquit Orestes, modò lustrati sumus
Lauacris puris ex flumineis undis haustis.

Quod

Quod si autem ciuibus unà rem diuinam facere fas est,
Aegisthe, parati non detrectamus ô rex.
His itaq; supersederunt uerbis.
Spicula autem locantes, domini custodiam & præsidium,
Serui, ad opus quisq; mittebant manus.
Hi quidem hostias adducebant, alij ferebant canistra,
Porrò alij pyram accendebāt, circumq; focum
Lebetes rectos collocabant. totū autem reboabat tectum.
Accepta autem mola matris coniunx tuæ,
Imposuit aris, talia faciens uerba:
Nymphæ petris gaudentes, sæpius me mactare taurum,
Et eam quæ domi est Tyndaridē uxorē meam,
Præsenti rerum statu utentes, s. donetis, meos autem hostes male s. agere.
Nominans Orestem, & te. herus autem meus
Contraria precabatur, non clara uoce promēs uerba:
Nempe recuperare paternas ædes. è canistro autem sumens
Aegisthus acutum cultrum sacrificum, uitulam trifariam

Diſcindens, ſuper nitidum ignem poſuit dextra.
Et mactauit ſuper humeros uitulum, ut ſuſtollebant manibus
Miniſtri. dicit autem tuo hæc.
Inter alia bona iactitant Theſſalis
Eſſe datum hoc, quiuis taurum diſſeat ſcitè,
Equósq; freno aſſuefacit. cape ferrũ ô hoſpes,
Et oſtende famam ueram de Theſſalis.
At ille bene compactũ, uel bene tinniẽs Doricum cultrum corripiens manibus
Deijciens ex humeris decora arma,
Pyladem quidem delegit in laboribus miniſtrum,
Seruos autem abigit: & arrepto uituli pede,
Albas nudabat carnes extendens manum.
Ocyus autem tergus excoriauit, quàm curſor
Bis bina ſtadia equeſtria confecerit,
Et relaxabat ilia, uel aluum. ſacra aũt in manus capiens
Aegiſthus, inſpiciebat. & fibra quidem non inerat
Inteſtinis. aditus autem & cellulæ bilis iuxta,
Aduerſos portendebant inſpicienti caſus.
Et ille quidem tetrico eſt uultu, herus autem expiſcatur,

Quam

Quam ob rem mæsto es animo? ô hospes, formido aliquem
Dolum externum. est autem infensissimus mortalium
Agamemnonis filius, hostilisq; meis ædibus.
At ille inquit: exulis scilicet paues dolum,
Vrbem qui regis? non est quod inquisitionem per exta
Celebremus hoc epulo, Phthiacũ, loco Dorici
Ferat quis nobis gladium, abrumpam ungulam.
Quo accepto, ferit. uiscera autem Aegisthus accipiens,
Inspectabat diducẽs. eo autem prono in terrã,
Vnguibus extremis insistens frater tuus,
In uertebram percussit, dorsi uero
Confregit compages. totum autem corpus sursum ac deorsum
Palpitabat, querulum clamorem edebat, ægrè moriens cæde.
Serui autem re uisa, protinus ruunt ad hastam,
Multi ad dimicandum contra nos duos. fortitudinem autem propter
Steterunt ex aduerso uibrantes iacula
Pylades Orestesq;. dixit autem: Non hostis
Veni urbi huic, neq; meis ministris,
Occisorem sed patris uicissim ultus sum,

Aerūnosus Orestes. quare nolite me occidere,
Patris ueteres famuli. illi uero, ubi sermones
Audierunt, continebant perticas. agnitus est uero à
Sene in ædibus grandæuo quodam.
Coronant autem ilico tui fratris caput,
Læti, ouantes. ueniet autem tibi
Caput cōmonstraturus nō Gorgonis afferens,
Sed quem abhorres Aegisthum. sanguis autem sanguinis
Acerba usura uenit uenit illi extincto nunc.

Chor. Pone ad horum mea tu plantam,
Ceu hinnulus aereum
Saltum alleuans unà cum uenustate.
Ob uictoriam coronæ gestamen
Potius, præstantiusq; ex Alpheo fluctis meruit
Frater tuus. sed accine
Celebrans uictoriam carmen meo Choro.

Elect. O lux, ô quadrijugis equis uectum solis iubar.
O tellus & nox, quam intuebar prius,
Nunc uisus meus, & discrimina rerum libera,
Postquam patris cecidit Aegisthus trucidator.
Agite qualiacunq; ego et domus occultant meæ
Comæ ornamenta efferam ô sodales,
Coronaboq; fratris caput uictoris.

Chor. Tu quidem nunc monumenta impone

Capiti,

Capiti, nostra autem
Procedet Musis saltatio grata.
Nunc pristini nostri
Terræ imperitabunt grati reges
Iure, hisce iniquis peremptis.
Sed pergat consonus clamor lætitiæ.

Ele. *O uictoria insignis, patre ex uictore*
Sate Orestes Troianæ pugnæ,
Suscipe comæ tuæ cirrorum anademata.
Ades enim, non inutile definitum iugeri spacio peragens
Certamen familiæ nostræ: sed hoste trucidato
Aegistho, qui tuum patrem & meum perdidit.
Tuq; ô protector, uiri piissimi
Disciplina, ô Pylades, coronam ex mea manu
Cape. sustines enim & tu æquam partem
Periculi. semper autem fœlices utinam uos uideam.

Or. *Deos quidē existima primū ô Electra fortunæ.*
Præcipuos duces huiusce, deinde etiam me collauda
Deorumq; & fortunæ ministrum.
Adsum enim non uerbis, sed reipsa interfecto
Aegistho. ut autem certæ notitiæ etiam illa
Accedant, ipsummet mortuum tibi fero.
Quem siue uis, feris dilaniandum obijce,

Aut prædam carniuoris auibus ætheris soboli
Suffixum, suspende ex palo. tuus est enim nūc
Seruus, pridem dominus dictus.

Elect. *Pudet quidem, uolo autem dicere nihilominus.*

Orest. *Quam rem, dic: nam metum extra es.*

Elect. *Mortuos dedecore afficere, ne mihi inuidiam conciliet.*

Orest. *Non est quisquam qui uitio uertat tibi.*

Elect. *Morosa nostra & procliuis ad probra ingerenda ciuitas.*

Orest. *Dic quicquid uis germana, irreconciliabilibus enim*
Legibus inimicia cum hoc commißi sumus uel confliximus.

Elect. *Age. unde ordiar primum enumerare mala?*
Vbi desinam? quē in mediū ordinabo sermonē?
Atqui mane nunquam intermittebam
Deblatterare, quæ dicere uellem in conspectu tuo,
Si unquam fierem à terroribus libera
Prioribus. nūc ergo sumus. referam autem tibi
Illa, quæ te uiuenti uellem dixisse probra.
Perdidisti me, & orbatam charo parente
Etiam illam reddidisti, nulla in re læsus.
Et duxisti turpiter matrem, uirumq; occidisti
Ducentem exercitum Græcorum, ipse nō profectus ad Phryges.

Ad

Ad tantam autem uenisti rerum imperitiam, ut spéraueris
Quod in te quidē matrē nō habiturus sis malā
Iunctam matrimonio. mei autem patris uiolabas thoros.
›› Sciat autē quiuis, cùm corrupta uxore alicuius
›› Furtiuo cōcubitu, tū coactus fuerit eā ducere:
›› Infœlix est si credit, modestiam
›› Illic quidem ipsam non tenuisse, apud se uero seruaturam.
›› Pessime aūt habitas, nescius te habitare male.
Præscius enim fuisti nimirum, quòd impia contraxeris connubia.
Mater autem uirum, impium se acquisiuisse.
Ambo scelerati cum sitis aufertis fortunam,
Illa tuam, tuq; uicissim illius incommodum.
Omnes autem inter Græcos audiebas hæc.
Ille uxoris est, nec in uiri potestate est fœmina.
›› Atq; istuc turpe, præfectam esse domui
›› Mulierem, nec uirum. atq; adeò illos odi
›› Filios, qui quidem maris patris
Non gerunt nomē, sed matris in ciuitate. (nia
Nobilia. n. si quis contrahit et maiora matrimo-
Viri quidem nulla, sed tamen fœminæ habetur ratio:
Hoc uerò fefellit te plurimum inscium.

Iacta-

Iactabas quendam te esse opibus pollentem.
Hæ autem nullius precij, nisi breui ut conuersentur tempore.
» Nam natura stabilis firmaq; est, non pecuniæ.
» Ea namq; perpetuò perdurans, tollit mala.
» At diuitiæ iniustæ, & cum prauis cõmorantes,
» Euolant è domibus, exiguo cum floruerint tempore.
Quæ uerò in mulieres (uirginem enim non honestum
Commemorare) prætereo silentio, de industria uero inuoluam, tegamq;,
Per lasciuiam egeris, utpote regias poßidens ædes,
Formáq; compositus, aptusq;. Sed mihi cõtingat maritus
Non uirgineo uultu præditus, sed uirili ingenio, moribusq;.
Nam liberi eorum, ex Marte pendent,
Sed formosi sanè ornatus in choreis tantum.
Abeas in malam rem ignare. ob quæ deprehensus uix tandem
Pœnas luisti: ad istum modum alius maleficus existens
Ne mihi, primùm tribunal si successerit p uotis
Superiorẽ se fore æstimet in causa, priusq; ppe

Metam accesserit, & finem attigerit flectendò uitæ.

Ch. Patrauit immania, immanes etiam persoluit pœnas tibi,

„ Et huic.habet enim ipsa Dice magnum robur.

Or. Esto.deferre huius cadauer intrò oportet,
Tenebris mandare ô ancillæ:ut cum accesserit
Mater,mactationem ante,nõ inspiciat mortuũ.

Ele. Mane.Inferamus nouum sermonem.

Or. Quid ex Mycenis,nunquid in auxilium accurrentes cerno?

Ele. Non,sed genitricem quæ me produxit.

Or. Rectè sanè casses in ipsas incidit.

Ele. Atqui rhedaq; & stola sese ostentat.

Or. Quid'nam agimus?matrem num interficiemus?

Ele. Nũ te miseratio cœpit matris ubi uidisti corpus?

Or. Papæ.
Qui'nam occidã eam quæ me aluit & peperit?

Ele. Sicut illa patrem tuum ac meum peremit.

Or. O Phœbe, ingentem sanè insipientiam prodidisti oraculo.

Ele. Quando Apollo læuus est, qui'nam sapientes erunt?

Or. Qui mihi consuluisti,matrem, quam non decebat,iugulare.

Ele. Obest autem quid, patrem si ulcisceris tuum?

Matricidij

Oreſt. Matricidij reus agar, pridem purus qui eram.
Elect. An'ne uindicans patrem impius eris?
Oreſt. At ego matris ob cædem ſoluam pœnas.
Elect. Cui ergo paternam relinques ultionem?
Oreſt. Nimirum hoc ſceleſtus dixit, aſsimilatus deo.
Elect. Sacro inſidens tripodi? equidem non arbitror.
Oreſt. Minime crediderim ritè uaticinio proditum eſ-
ſe hoc.
Elect. Minime degener ignauusq; factus in mollitiem
incidas.
Oreſt. Nunquid eundem illi ſtruam dolum?
Elect. Quo etiam maritum ſuſtuliſti, Aegiſthum ob-
truncans.
Oreſt. Ingredior. horrendum uero incœpto auſum & propoſitum,
Et dira patrauero, ſi dijs uiſum eſt ita,
Eſto. Amarum, idemq; dulce certamen mihi.
Chor. Io regina fœmina terræ Argiuæ,
Filia Tyndari,
Et ſtrenuis fortibusq; ſoror Geminis,
Iouis qui lucentem ætherem inter ſidera relati
Incolunt, mortalibus in maris æſtu
Præmia ob datam ſalutem adepti.
Salue, colo te ex æquo cum beatis,
Ob diuitias, & magnam fœlicitatem.
Tuas autem fortunas curare

Occaſio

Occasio est ô regina.

Cl. Descendite è curru ô Troades, manum autem meam
Prehendite, ut extra hoc uehiculũ sistã pedẽ.
Spolijs enim deorum exornatæ sunt ædes
Phrygijs, ego uerò hasce ex Troiana terra allatas
Exceptitias famulas pro filia quam amisi,
Exiguum munus, bonum tamen possedi domi.

Ele. Non ego: serua enim pulsa
Aedibus patrijs, infœlix incolo tugurium,
Mater prehendam beatam tuam manum?

Cl. Seruæ præsto sunt hæ, ne tu mihi molesta sis.

Ele. Cur aũt captiuã utiq; me abalienasti à familia?
Captis uerò ædibus capti sumus,
Perinde ut istæ patre orbæ relictæ.

Cl. Huiusmodi quidem tuus pater consilia, (cos.
Contra eos quos minime conueniebat inijt ami
Dicam autem: quamuis suspicio cum ceperit
Mulierem, linguæ acerbitas inest quæpiam,
Quod quidem nos attinet, non rectè. rem autem ipsam
Edocta tu, si quidem meritò odisse potes,
Odio prosequi iustum est: sin secus, quid attinet odisse?
Nos collocauit Tyndarus tuo patri,

Non ut moreretur, ne illa quidem quam genuiſ ſem ego.
Ille autem filiam meam Achillis
Ad cubilia perſuaſam, abijt ædibus abducens
In extremam Aulidem. illic ſuperatis portis
Niueas demeſſuit Iphigones genas.
Et ſi quidem urbis captiuitati mederi ſtudens,
Aut domus commodum promouens, aliosq; incolumes ſeruans liberos
Occidiſſet pro multis unam, ueniam danda eſſet ipſi:
Nunc autem propter Helenã furibundus erat. idemq; nactus
Coniugem punire perfidam neſciebat.
Harum rerum gratia filiam meam necauit.
Ob hæc autem, quamuis iniuria affecta,
Non efferabar, neq; interfeci maritum.
Sed uenit, habens mihi lymphatam numine afflatam uirginem,
Lectoq; intulit, & ſponſæ binæ
In ijſdem domibus detinebamur.
" *Stultæ quidem ſumus mulieres, non nego.*
" *Cum autem, inſito hoc animis, peccat maritus,*
" *Domeſtica faſtidiens connubia, imitari uult*
" *Mulier uirum, & alium parare amaſium:*
" *Tum in nobis probrum inclareſcit,*

Autores

Autores autem horum, non audiunt uiri male.
Si uerò ex ædibus surreptus erat Menelaus clā,
Occidere Orestem oportebat sororis maritum,
Menelaum ut incolumē seruarem. tuus autem qui pater
Sustinebat hæc? & adhuc illum quidem non mori
Qui occidit cōueniebat meos liberos, me uerò ab ipso pati?
Interfeci, uersa sum qua quidem uia patebat
Ad illius hostes, amicorum enim
Quis patris tui cædem communi opera aggressus esset mecum?
Dic si quid cupis, & oppone liberè,
Quod occubuerit tuus parens iniuria.
Ele. *Iusta dixisti, illud autem ius turpiter habet.*
„ *Mulierem enim conueniebat omnia concedere marito,*
Quæ saltem mentis cōpos. quòd si aliter putas,
Neq; ad numerum meorum accedis uerborum.
Memineris ô mater quos protulisti ultimos
Sermones, concedens contra tē mihi libertatē, audaciamq;.
Cl. *Etiam nunc dico, neq; eo inficias, ô filia.*
Ele. *Num ubi audieris, ô mater, protinus indignis modis tractabis?*

Clyt. *Absit. tuæ sed quòd uolupe indam menti.*

Elect. *Dicam sanè. initium autem hòc mihi exordij.*
Vtinam prædita fuisses, ô genitrix, meliori mente.
Forma etenim laudem dignam habet,
Helenæq́; & tua. duæ autem estis sorores,
Vtræq; uanæ, Castoréq; indignæ.
Illa enim rapta, sua sponte perijt:
Tu autem uirum excellentissimum Græciæ sustulisti è uiuis,
Causam prætendens, quasi propter filiam maritum
Occideris. non enim, ut ego, nouerunt probe.
Quæ filiæ antequam communi sententia confirmata esset cædes,
Cumq́; recens ex domo uir discessisset,
Flauos ad speculum capillos fingebas comæ.
,, *Mulier autem absente uiro quæ peregrè*
,, *Ad pulchritudinem se comit, tu refer in album improbarum.*
,, *Nihil enim ipsam in plateis decet decoram*
,, *Præ se ferre faciem, nisi quid quærat mali.*
Solam autem ex omnib9 compertum habeo, te Græcanicis matribus,
Si res paternæ sint saluæ, lætari:
Sin minus sint, contrahere supercilia,

Aga-

Agamemnonē non cupientē ex Troia redire.
Quamuis honestē uerecundiæ studere occasio fuit tibi:
Virum quippe habuisti nihilo inferiorem Aegistho coniugem,
Quem Græcia sibi elegit imperatorem.
Helena autem soror cum talia commisisset,
„ *Licebat laudē tibi amplam reportare. nam mala*
„ *Exemplo sunt bonis, inspectionemq; præbent.*
Quod si autem, ut perhibes, tuam filiam interfecit pater.
Ego qua in re te offendi, meusq; frater?
Quî fit quod marito iugulato, non patrias ædes
Nobis addixisti, sed transtulisti ad thoros
Alienos, precio nuptias emens?
Et non uicissim exulat filia pro tua maritus,
Neq; pro me neci traditus est, duplo me
Qui occidit magis quàm sororē, uiuam. sin retaliabit
Cædem ius suum persequēs cædes, enecabo te ego,
Et filius Orestes, patrem ulciscentes.
Si enim iusta illa, etiam hæc æqua.
„ *Quisquis uerò diuitias, aut nobilitatem spectans,*
„ *Ducit improbam, fatuus est. humilia enim*

Magnificis præstant, modo sint pudica domi connubia.

Chor. Fortuna mulierum nuptias moderatur. partim enim prospere, (num.
„ Partim uerò non bene cadere uideo res homi-

Clyt. O filia, natura inseuit, patrem tuum ut pie ames perpetuò.
Ita autem accidit. alij quidem sunt marium,
Rursum alij diligunt matres plus patre.
Veniam dabo tibi. etenim non usq; adeò
Delector ô filia, his quæ perpetrata sunt à me.
Tu uerò adeò sordida et laceris induta uestibus corpore
Puerpera, recenti ex partu liberata?
Eheu me miseram, ob meas consultationes.
Nam magis quàm decebat, instigaui ad iram maritum.

Elec. Sero suspiria ducis, quando nō habes remedia.
Pater quidem mortuus est. illum autem extorrē
Quomodo negligis filium incertis sedibus uagantem tuum?

Clyt. Timeo: meas autem res, non illius curo.
Patris enim, ut ferunt, stomachatur cæde.

Elec. Quid maritum'ne tuum sæuum in nos habes?

Clyt. Mores tales sunt, qn et tu cōtumax natura es.

Elect. Doleo enim, sed desinam indignari.

Atqui

Cl. *Atqui ille non amplius erit tibi molestus.*
Ele. *Sapit egregiè. in nempe meis habitat ædibus.*
Cl. *Viden iterum tu suscitas lites nouas?*
Ele. *Sileo. timeo enim ipsum sicut timeo ego.*
Cl. *Desiste à uerbis istis: sed cur me uocabas ô filia?*
Ele. *Audisti puto meum puerperium,*
Ob hoc mea causa sacrafac: non enim scio ego
Decima luna pueri ut receptus mos est.
Lacera enim nõ uado, sterilis quæ fui antehac.
Cl. *Alterius hoc munus est, quæ te liberauit partu.*
Ele. *Ipsamet obstetrix fui, et enixa sum sola infantẽ*
Cl. *Adeò destituta uicinis domus sita est amicis?*
Ele. *Inopes nemo uult sibi conciliare amicos.*
Cl. *Quin eo, pro filia numerum ut integrum*
In sacris persoluam dijs. tibi uerò cum præstitero beneficium
Hoc, petam rus, ubi maritus sacris operatur
Nymphis. sed hæc uehicula uos asseclæ
Ad præsepia ducentes, reponite. Cum aũt me
Putabitis sacrificio hoc defunctam esse dijs,
Adeste. oportet enim etiam marito gratificari.
Ele. *Subi pauperem casam, obserua autem*
Ne tibi fuligine oppleat fumosum tectũ peplos.
Sacra facies enim, qualia conuenit dijs facere.
Canistrum autẽ intus clausum tenetur, & acuminatus culter,

Qui sustulit taurum, quem prope concides
Icta. sponsam habebit autem etiam in Plutonis regia,
Is cui concubuisti in luce. tantam uerò ego
Reddam gratiam tibi, tu autem mihi pœnas patris.

Chor. Alternantes infortuniorum mutatæ spirant
Auræ per familias.
Tum quidem in balneis
Occubuit meus meus ille princeps,
Insonuit autem tectum, lapideæ
Et pinnæ ædium, hæc eo loquente. O
Nociua cur me mulier occidis, charam
In patriam decima semente reuersum meam?
Reciproca autem hanc in fraudem illicit Dice.
Permutati thori, miseram. quæ maritum
Serò tandem reuersum domum,
Cyclopeaq; cœlestia mœnia, acuto telo percußit propria manu,
Securim manibus corripiens. calamitosus
Maritus, quòd unquam istam miseram sortitus est pestem.
Montana aliqua uelut leæna lucorum
Querceta depascens, hæc peregit.

O libe-

Cl. O liberi, per deos quæso, ne interficiatis matrẽ.
Ch. Audin fastigium ferientem clamorem?
Cl. Eheu, heu.
Ch. Defleui etiam ego à suis liberis subactam,
„ Tribuit sanè uindictam Deus suo tempore.
Dira quidem passa es, enormia quoque designasti,
Misera in thori socium.
Sed hi, matris recens extinctæ cruore
Fœdati, proripiunt se è domo.
Trophæa indicia sunt miserarum allocutionum.
Non est ulla domus calamitosior,
Quàm Tantali, neq; extitit unquam, nepotum.
Or. Io tellus & Iupiter omnia intuens gesta mortalium,
Aspicite hæc facinora cruenta detestanda.
Duo cadauera humi prostrata ictu,
Manu à mea, persolutio meæ cladis.
Ele. Lachrymæ uberes ô germanæ, autor uerò ego
Per ignem transcurri misera ego matri huic quæ me peperit filiam.
Io fortunæ tuæ, fortunæ inquam ô mater genitrix, intoleranda ô misera,
Et plus etiam perpessa tuis
Liberis ab.

Patris autem lui-
sti cædem optimo iure.

Orest. Io Phœbe laudibus uexisti uindictam,
Ineffabiles, manifestos tamen confeci-
sti dolores, funestos autē præbuisti lectos ex
terra Græcanica.
Quam uerò aliam accedam urbē? quis hospes,
Quis pius meum caput aspicere dignabitur?
Matrem qui occidi?

Elect. Io ah ah, quò autem ego?
Quem in locum?
Quas nuptias ibo? quis maritus me recipiet
Coniugalia in cubilia?

Orest. Iterum denuò sensus tuus
Immutatus est ad auram.
Sentis enim sanctè nunc, tum non sentiens.
Dira uerò designasti, chara,
In fratrem non uolentem.
Cernis'ne ut illa misera suos peplos
Deiecerit, monstrauerit mammam inter cædes:
Hei mihi eheu. ad humum
Sternens materna membra, comam uero ego.

Elect. Bene scio: dolor te inuasit,
Lamentabilem audiendo luctum
Matris, quæ te peperit.

Orest. Vocem autem emisit hanc, ad mentum meum

Ten-

Tendens manus:
Fili mi, supplex oro.
Maxillisq; ex meis
Pendebat, ita ut manibus meis excideret telũ.

Ch. *Misera, quomodo ausa es cædem*
Oculis aspicere tuis
Matris animam exhalantis?

Or. *Ego quidem inijciens pallia oculis*
Meis, ense adortus sum
Matris in ceruices adigens.

Ele. *Ego autem adhortata sum te,*
Gladiumq; attigi simul.

Ch. *Indignißimum interitum admisisti.*
Prende, tege membra matris,
Peplis adapta cædes.
Trucidatores peperisti utiq; tibi ipsi.

Ele. *En siue estis amicæ, siue non amicæ,*
Pallijs sane undiq; tegimus,
Terminus ut sit malorum ingentium domui.

Ch. *At illi domus super culmina*
Apparent nescio qui dæmones, aut ex dijs
Cœlitibus. non enim mortalium
Certè hæc semita est. Cur tandem in manifestũ
Conspectum prodeunt mortalibus?

Ge. *Agamemnonis proles, audi. Gemini autem te*
Vocant, matris fratres, Iouis filij,

Castor, fraterq; Pollux iste.
Graue uerò à naue modo ponti æstum
Sedantes appulimus Argos, ut inspiciamus
Cædem sororis huiusce, matris uerò tuæ.
Iusta quidem hæc pertulit. tu uerò non agis,
Phœbus sed Apollo. at (rex enim est meus)
Taceo. sapiens uerò cum sit, non oracula prodidit tibi sapientia.
Probare tamen necesse est istæc. deinceps autem oportet
Agere quæ Parca, Iupiterq; decreuit de te.
Pyladi quidem Electrã da uxorem domum,
Tu uerò Argos relinque: non. n. licet tibi urbẽ
Istam ingredi, matrem qui necasti tuam.
Sæuæ autem Parcæ impudentes deæ,
Instar turbinis agitabunt furiosum errantem.
Cum ueneris autem Athenas, ad Palladis augustam imaginem,
Amplectere. arcebit enim ipsas exterritas,
Horrendis serpentibus quo minus te attingant,
Horrificum supertendens tuo capiti orbem.
Est autẽ Martis quidam collis, ubi primum dij
Sedebant in suffragijs ferendis de capite,
Halirrhothium quando occidit crudelis Mars,
Per iram ob filiæ illegitima sponsalia,
Ponti regis filium. ubi religiosissimum

Suffra-

Suffragiũ, sanctũq; est, ab ipso deo constitutũ.
Eò etiam te conuenit confugere ob cædem.
Pares autem te seruabunt ne moriaris iudicio
Calculi lati: Apollo enim causam (dem.
In se transferet, q matris oraculo prædixit cæ-
Etiam reliquis hæc lex feretur,
Vt uincat æqualibus calculis reus semper.
Vehemẽtes quidem deæ sunt, dolore tamẽ per-
culsæ
Rupem apud ipsam hiatum subibunt terræ.
Venerãdum mortalibus religiosum oraculum.
Te aũt Arcadũ oportet urbẽ ad Alphæi fluenta
Habitare, Lycæi iuxta delubrum.
Tuo uerò nomine ciuitas nuncupabitur.
Tibi quidem hæc dixi. Aegisthi autem cadauer
Argi ciues terra obruent sepulchro.
Matrem autem tuam, modo mari emenso redux
Menelaus, ex quo Troianam cœpit terram,
Helenaq; sepelient. Protei enim ex ædibus
Aduenit, relicta Aegypto: neque peruenit ad
Phryges.
Iupiter aũt ut cõtẽtio fieret, et cædes mortaliũ,
Effigiem umbratilẽ Helenæ ablegauit in Iliũ.
Pylades itaq; puellaq; eademq; uxore potitus,
Ad Achaicam terram domum proficiscatur,
Ac illum nomine tantum tuum socerũ adducat

Phocen-

Phocensium in terrã, ac det diuitiarũ pondus.
Tu autem Isthmiacæ terræ ceruicem, id est, editiora loca conscendens pede,
Perge ad domum Cecropiæ beatam.
Ex fato iniunctam enim sortem cum exantlaueris cædis,
Bene fœliciterq; ages, hisce defunctus malis.

Chor. O filij Iouis, fas ne est ad colloquia
Vestra nobis appropinquare?

Diosc. Fas est. at non abominandis propter has cædes.

Orest. Et mihi sermonem conceditis ô Tyndaridæ?

Diosc. Etiam tibi. Phœbo hanc imputabo
Rem cruentam.

Chor. Qui cum sitis dij, huiusce autem fratres,
Huius inquam corruptæ
Non propulsastis fata hæc ab ædibus?

Diosc. Fatalis necessitatis ducebat decretum,
Phœbiq; temeraria linguæ dicta.

Elect. Quid autem me Apollo? quæ oracula
Autorem necis prodiderunt maternæ fore?

Diosc. Communes res gestæ, communia quoq; fata:
Eadem autem ambos
Noxa parentibus orbos fecit.

Orest. O soror mea, longo post tempore te uisam,
Tuis protinus officijs amoris priuor,
Et te deseram, a te desertus.

Di. *Maritus est ipse, & domus, non illa (quit*
Miserabilia perpessa est, præterquam quod lin-
Vrbem Argiuorum.

Or. *Qui nam alij gemitus grauiores,*
Quàm soli natalis fines relinquere?
At ego ædibus emigro paternis,
Et apud externa iudicia, ob cædem
Matris, causam dicam.

Di. *Bono sis animo. Palladis ad sacram peruenies*
Vrbem, quare patienter fer.

Ele. *Circumquaq; mihi pectoribus pectus adplica*
Germane charissime.
Nam seiungunt nos paternis
Aedibus, matris diræ execrationes.

Or. *Age, amplectere corpus, defuncti*
Autem uelut ad tumulum lugeas.

Di. *Heu heu.*
Graue & molestum hoc effatus es
Etiam dijs auditu.
Insunt enim & mihi, & cœlitibus
Commiserationes mortalium ærumnosorum.

Or. *Non amplius te uisurus sum.*

Ele. *Neq; ego ad tuas palpebras cominus accedam.*

Or. *Hæc ultima mihi colloquia tecum.*

Ele. *O uale ciuitas.*
Valete quoq; uos

Plurimùm mulieres ciues.

Oreſt. *O fidiſsima*

Abis iam?

Eleƈt. *Abeo, palpebras rigans teneras.*

Oreſt. *Pylades, ualeas ac eas, deſponſum habeas*

Corpus Electræ.

Dioſc. *Hiſce curæ erũt nuptiæ. ſed canes, id eſt furias*

Has deuitans, proficiſcere Athenas.

Sæuo enim gradu ruunt in te

Manibus ſerpentinis tetræ, colore luridæ:

Ex immanibus doloribus cõmodum capientes.

Nos autem ad pontum Siculum celeriter

Seruaturi nauium proras reſonantes, ſ. fluctibus alliſis,

Per æthercam autem meantes plagam,

Sceleſtis quidem non opitulabimur:

Quibus autem ſanctum & iuſtum

Cordi eſt in uita, hos grauibus

Liberatos laboribus, ſeruabimus.

„ *Proinde iniuſte agere nulli libeat,*

„ *Neq; periuris cum unà nauiget:*

Deus qui ſum mortalibus edico.

Chor. *Valete: ualere quiſquis poteſt,*

„ *Et infortunio nullo laborat,*

„ *Mortalium bene beateq; uiuit.*

FINIS.

54

